

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA)

สารนิพนธ์
ของ
นาง รจนา ชาญวิชิต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
มีนาคม 2547

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA)

บทคัดย่อ
ของ
นาง รจนา ชาญวิชิต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
มีนาคม 2547

รจนา ชาญวิชิต. (2547) การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA). สารนิพนธ์
ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงเยาว์ กอสนาน

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการใช้วิธีการสอนอ่านโดยวิธีแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 53 คน โรงเรียน เบญจมาฆรังสฤษฎ์ อำเภอมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน การดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 16 คาบ ๆ ละ 50 นาที สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t – test

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การสอนโดยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการมีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จ หากความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้ และปฏิบัติกิจกรรมได้สำเร็จตามเวลาที่กำหนดมากที่สุด

DEVELOPING MATTAYOM SUKSA 2 STUDENTS' ENGLISH READING ABILITY
THROUGH MURDORCH INTEGRATED APPROACH (MIA)

AN ABSTRACT

BY

MRS. ROJANA CHANWICHIT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

March 2004

Rojana Chanwichit. (2004). *Developing Mattayom Suksa 2 students' English Reading Ability Through Murdorch Integrated Approach*. (MIA). Master Project M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor : Asst. Prof. Nongyao Korsanan.

The objective of this study was to investigate the development of Mattayom Suksa 2 students' English reading ability through Murdorch integrated approach (MIA). The sample group consisted of 53 students who were studying in Mattayom Suksa 2, Benchama Raj Rungsarit School, Chachoengsao Province, in the academic year of 2003. The instruments used were the lesson plans, the pre-post test, the self-evaluation form and the observation form. The experiment lasted for 16 periods of 50 minutes in which 8 lessons were taught. The data were statistically analyzed through the mean, the standard deviation and t-test.

The findings revealed the following ;

1. There were significant improvements in the students' reading ability at the .01 level after the experiment.
2. The use of Murdorch integrated approach in teaching reading helped the students improve greatly their ability in the following areas : group working, looking up the meaning of vocabulary from dictionary and completing tasks within time limit.

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA)

สารนิพนธ์
ของ
นาง รจนา ชาญวิจิต

\

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
มีนาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นางเยาว์ กอสนาน)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพา เทพอักษรพงศ์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นางเยาว์ กอสนาน)

.....กรรมการ

(อาจารย์ กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. แสงจันทร์ เหมเชื้อ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ สุภา ปานเจริญ)

วันที่.....เดือน มีนาคม พ.ศ. 2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาและได้รับคำแนะนำเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงเยาว์ กอสนาน ผู้ซึ่งให้ความกรุณาเป็นประธานผู้ควบคุมสารนิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เตือนใจ เถลิ้มกิจ อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตะนะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกลียวศรี พิบูลชล และ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ ผู้ให้ความเมตตาในการสอบสารนิพนธ์ และให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีโดยตลอดเวลาที่ผู้วิจัยขอคำปรึกษา

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้ให้กำลังใจในการศึกษาและเป็นที่ปรึกษาในการแก้ปัญหา ต่างๆอย่างดีมาโดยตลอด

รจนา ชาญวิจิต

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	3
	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
	เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง.....	4
	ระยะเวลาในการทดลอง.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน.....	6
	ความหมายของการอ่าน.....	6
	ความเข้าใจในการอ่าน.....	7
	องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน.....	8
	ระดับความเข้าใจในการอ่าน.....	9
	การสอนการอ่าน.....	11
	กระบวนการสอนอ่าน.....	11
	การสอนอ่านที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง.....	12
	การสอนอ่านโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	13
	การสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA).....	16
	ความเป็นมาของวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA).....	16
	วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA).....	18
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA).....	21
	งานวิจัยในประเทศ.....	21
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	22

3	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	23
---	-----------------------------------	----

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

3 (ต่อ)	การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง.....	23
	ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า.....	23
	การสร้างเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า.....	23
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
	การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
	ส่วนที่ 1 การทดลองวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน	
	ก่อนและหลังการทดลอง.....	30
	ส่วนที่ 2 การประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ.....	31
	ส่วนที่ 3 การสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	38
5	สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ.....	45
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	46
	อภิปรายผล.....	46
	ข้อเสนอแนะ.....	50
	ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	50
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	51
	บรรณานุกรม.....	52
	ภาคผนวก ก.....	58
	ภาคผนวก ข.....	70
	ภาคผนวก ค.....	80
	ประวัติย่อผู้วิจัย.....	83

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนก่อนและ หลังการทดลอง.....	30
2 แสดงค่าเฉลี่ยของผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษระยะที่ 1.....	32
3 แสดงค่าเฉลี่ยของผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษระยะที่ 2.....	33
4 แสดงค่าเฉลี่ยของผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษระยะที่ 3.....	34
5 แสดงค่าเฉลี่ยของผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษระยะที่ 4.....	35
6 แสดงค่าเฉลี่ยของผลจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระยะที่ 1.....	38
7 แสดงค่าเฉลี่ยของผลจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระยะที่ 2.....	39
8 แสดงค่าเฉลี่ยของผลจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระยะที่ 3.....	40
9 แสดงค่าเฉลี่ยของผลจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระยะที่ 4.....	41
10 แสดงคะแนนเฉลี่ยของคะแนน จากการทดสอบความสามารถด้านการอ่าน ก่อนและหลังการทดลอง.....	81

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แสดงการเรียนรู้.....	19
2	แสดงพัฒนาการพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ จากแบบประเมินตนเอง 4 ระยะ.....	36
3	แสดงพัฒนาการพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ จากแบบสังเกตพฤติกรรม ด้านการอ่านภาษาอังกฤษ 4 ระยะ.....	42

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในการสอนภาษาอังกฤษซึ่งประกอบไปด้วยทักษะทางภาษาทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะ การฟัง การพูด การเขียน น้อยกว่าการอ่าน (สุภัทรา อักษรนุเคราะห์. 2532 : 83) เนื่องจากปัจจุบันการเรียนรู้วิทยาการต่าง ๆ ต้องอาศัยตำรา วิชาการภาษาอังกฤษเป็นส่วนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคของข้อมูลข่าวสารซึ่งมีความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ผู้เรียนจำเป็นต้องแสวงหาความรู้ตลอดเวลาเช่นกัน การอ่านจึงเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้มากที่สุดและคงอยู่กับผู้เรียนนานที่สุดหรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นทักษะเดียวที่อยู่กับผู้เรียนไปตลอดชีวิต (Finocchiaro and Brumfit.1988 : 143) นอกจากนั้นการอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนในการให้ความรู้ โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารความหมาย ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการทักษะทางภาษาอื่น ๆ ได้ง่ายกว่าด้านการฟัง การพูด และการเขียน เพราะผู้อ่านย่อมดึงเอาข้อมูลของสิ่งที่อ่านเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้เขียนได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์. 2531 : 85) ดังนั้น ทักษะการอ่านจึงเป็นเป้าหมายสำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้เป็นเครื่องมือซึ่งจะนำไปสู่ความรู้ทั้งปวง

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนส่วนมากยังมีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ ดังเช่น จากผลงานวิจัยของประเทืองสุข ยังเสถียร (2542 : บทคัดย่อ) พบว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลเขตกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และผลงานวิจัยของอารี หลงสมบุญ (2542 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาลเขตการศึกษา 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนที่ผู้วิจัยทำการสอนอยู่ กล่าวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำโดยเฉพาะอย่างยิ่ง รายวิชาภาษาอังกฤษอ่านเขียน ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายมีนักเรียนสอบได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 65 (วารสารสัมพันธ์เบญจมาฯ. 2544 : 8)

สาเหตุของปัญหาดังกล่าวส่วนหนึ่งเกิดจากตัวผู้เรียนเองไม่เห็นคุณค่าในการฝึกทักษะอ่าน แต่สาเหตุที่สำคัญเกิดจากวิธีสอนของครูที่ไม่เหมาะสม ครูส่วนมากไม่สามารถนำเทคนิคและ วิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการสอน ครูส่วนมากมุ่งเน้นการบรรยาย ไม่ว่าจะสอนทักษะใดก็ตาม ครูผู้สอนจะอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง แล้วอธิบายศัพท์พร้อมกับโครงสร้างที่ยาก ๆ ไปจนจบ แล้วจึงให้นักเรียนตอบคำถามหรือให้ทำแบบฝึกหัดท้ายบทซึ่งทำให้นักเรียนเคยชินกับการเรียน โดยทำตามคำสั่งของครูตลอดเวลา นอกจากนั้นครูผู้สอนไม่รู้จักจัดกิจกรรมการอ่านที่ หลากหลายรูปแบบ ซึ่งจะส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความคิดหรือนำประสบการณ์เดิมของตนเอง มาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่ ได้รับก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแก้ปัญหา เกี่ยวกับการอ่านได้ จึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน (งานวิจัยในชั้นเรียนของ โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์. 2544) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของอรุณี วิริยะจิตรา. (2532 : 60-61) ได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า วิธีการสอนและสภาพการเรียนที่น่าเบื่อหน่ายไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านได้

ดังนั้น การศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านแบบใหม่ ๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครูผู้สอน ทั้งนี้ เพราะการเรียนการสอนจะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนควรมีความรู้ในด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อช่วย เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการเรียนของผู้เรียน (Stauffer, 1975 :4) จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบต่าง ๆ ที่สามารถใช้แก้ปัญหาในการเรียนการสอน การอ่านภาษาอังกฤษได้นั้น ผู้วิจัยพบว่าวิธีสอนการอ่านที่เหมาะสมและสามารถนำมาแก้ปัญหา ข้างต้นได้คือ วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอคซ์ (Murdorck Integrated Approach) เพราะเป็นวิธีสอนที่มุ่งเน้น การเรียนโดยผ่านกระบวนการคิด การแก้ปัญหา และดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองตามขั้นตอนที่ครูผู้สอน ได้เตรียมไว้ ลักษณะสำคัญของการสอนโดยวิธีนี้คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละคาบให้อยู่ในรูปแบบบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน แต่จะมีทักษะทักษะหนึ่งที่เป็น จุดเน้นในการสอน ส่วนทักษะอื่น แม้ว่าจะไม่ได้เป็นจุดเน้น ก็จะได้รับการพัฒนาไปพร้อมกัน (Murdorck 1986 : 10)

การสอนอ่านโดยวิธีบูรณาการของเมอร์ดอคซ์ (MIA) นี้เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าทำให้ ความสามารถในการอ่านของนักเรียนสูงขึ้น ดังเช่นงานวิจัยของมุสดี ปทุมรักษ์ (2532 : 82) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีบูรณาการของเมอร์ดอคซ์ (MIA) มีความ เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น เช่นเดียวกับงานวิจัยของจรัญ รัตนศิลา (2539 : 121) ที่พบว่า

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีสอนตามคู่มือครู นอกจากนี้วิธีสอนอ่านแบบวิธีบูรณาการของเมอร์คอกซ์ยังมีประโยชน์ที่สามารถแก้ปัญหา การสอนอ่านของครูที่สอนด้วยวิธีแปลและบรรยาย เพราะการสอนแบบนี้เป็นแนวการสอนที่ชี้ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติในการเรียนด้วยตนเองทุกขั้นตอน ในขณะเดียวกันยังได้รับการฝึกการเขียนอีกด้วย ดังคำกล่าวของเนลสัน (Nelson, 1984 : 2-5) ที่ว่า ในการสอนอ่านโดยชี้ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และควรจัดกิจกรรม หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ นักเรียนมีความคุ้นเคยกับภาษาและเข้าใจมากขึ้น

จากการศึกษาแนวทางการแก้ปัญหการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) เนื่องจากเป็นวิธีที่เน้นกระบวนการคิด การแก้ปัญหาเอง โดยการบูรณาการทักษะต่างๆ ของภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน และประสบการณ์ของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่กำหนดว่าการสอนต้องผ่านกระบวนการคิดและแก้ปัญหาเป็น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการใช้วิธีการสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน - เบญจมาศรังษิณ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ตลอดจนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและบรรลุตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่านเขียน (อ.024) 1 ห้องเรียนจำนวน 53 คน ซึ่งเลือกโดยวิธีเจาะจง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนอ่านโดยวิธีแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA)

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้คือ บทอ่านที่คัดเลือกมาจากหนังสือแบบเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลักและรายวิชาอ่านเขียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งได้รับอนุมัติจาก กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ระยะเวลาในการทดลอง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 16 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์ละ 2 คาบ รวม 8 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนอ่านโดยวิธีบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) หมายถึง การสอนอ่านที่ครูผู้สอนใช้กิจกรรมและกระบวนการอ่านตามแนวคิดของ ชอร์ซ เอส เมอร์คอกซ์ (George S. Murdorch) ซึ่งในการเรียนการสอนแต่ละคาบเน้นการจัดกิจกรรมในลักษณะผสมผสานทักษะต่าง ๆ ทางภาษาในหลายรูปแบบเข้าด้วยกันเพื่อทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย เป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนคิด แก้ปัญหาและดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ครูผู้สอนเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะและช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีปัญหาเท่านั้น ขั้นตอนการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) มี 7 ขั้นตอน คือ การถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) การทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading

the Text) การทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) การถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างของอนุเจต (Jigsaw Exercise & Paragraph) และ การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation & Correcting)

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการแปลความ การตีความ และการจับใจความสำคัญของสิ่งที่อ่าน ทั้งนี้วัดจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

การสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.3 องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.4 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
2. การสอนอ่าน
 - 2.1 กระบวนการสอนอ่าน
 - 2.2 การสอนที่ชี้แนะนักเรียนเป็นศูนย์กลาง
 - 2.3 การสอนอ่านโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 2.4 การสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA)
 - 2.4.1 ความเป็นมาของวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA)
 - 2.4.2 วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA)
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA)

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านจะทำให้ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน ก่อให้เกิดความเข้าใจแนวคิด อารมณ์ และจินตนาการได้ นอกจากนั้นการอ่านยังมีบทบาทสูงสุดในการศึกษาเล่าเรียนด้วยเหตุนี้ นักการศึกษา นักจิตวิทยา นักจิตภาษาศาสตร์ ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

สมิธ (Smith. 1973 : 1) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นการบูรณาการทักษะหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน เช่น การมองเห็น การจำแนกความแตกต่าง การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ และการตีความ เพื่อทำความเข้าใจ และวิเคราะห์สิ่งที่อ่าน

กู๊ดแมน (Goodman, 1973 : 5 -11) กล่าวว่า การอ่าน คือ เกมการเดาทางภาษาศาสตร์ เชิง จิตวิทยา (Psychological Linguistics) ซึ่งในข้อความจะมีตัวชี้แนะให้ผู้อ่านเลือก เพื่อเดา ความหมาย ของเนื้อความทั้งหมด กระบวนการทั้งหมดนี้ต้องผ่านกระบวนการทางสมอง และ ในขณะที่สมอง รับรู้ตัวอักษรนั้น ผู้อ่านต้องมีการคาดการณ์ล่วงหน้า โดยอาศัยพื้นฐานของความรู้ และประสบการณ์ เดิมของผู้อ่าน

มอริส และสจวร์ต (Morris and Stewart, 1984 : 14) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการของการรับข้อมูลข่าวสาร ซึ่งผู้อ่านรับรู้ในรูปลักษณะรหัสพิเศษที่ผู้เขียนได้ใช้ ส่ง ข่าวสาร และผู้อ่านเป็นผู้แปลรหัสนั้นตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเองอันจะก่อให้เกิดการ นำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่าผู้อ่านจะต้องคิดเป็น และเข้าใจความหมาย ของสิ่งที่ อ่าน

นอกจากนี้ ครอว์ลีย์ (Crawley, 1995 : 14-15) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการ ที่ สลับซับซ้อนซึ่งผู้อ่านต้องใช้กระบวนการคิดระดับถึงคำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิด กับสิ่งที่มองเห็น แล้วจึงเข้าใจความหมายจากสัญลักษณ์ที่อ่าน ในขณะที่เพ็ญศรี รังสิยากุล (2531 : 1) มี ความคิดเห็นว่าการอ่านเป็นทักษะเพื่อการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ซึ่ง มิใช่เป็นเพียงการ รับความคิดของผู้เขียนโดยผ่านสัญลักษณ์เท่านั้น การอ่านต้องผ่านกระบวนการสร้างสรรค์และผลิตผล เช่นเดียวกับการเขียน นั่นคือผู้อ่านมีปฏิกิริยาตอบสนองโดยการวิจารณ์ การอ้างอิง การขยาย ความ และการสรุปความ

จากความหมายของการอ่านที่นักการศึกษาที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่าน คือ การ เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน โดยผ่านกระบวนการทางความคิด สามารถแปลความ ดีความและขยาย ความ โดยที่ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้อ่าน ตลอดจนต้องรู้ถึงวิธีการเขียนและความคิดของ ผู้เขียน ผู้อ่านต้องสามารถจับใจความสำคัญ และรายละเอียดได้ นอกจากนี้ยังต้องสามารถสรุปความคิด และเข้าใจเจตคติของผู้เขียนจากเรื่องหรือข้อความที่อ่าน สามารถจำเรื่องได้ตามความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของตนเอง

1.2 ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจถือว่าเป็นเป้าหมายที่สำคัญของการอ่าน เนื่องจากจุดมุ่งหมายของการอ่าน ก็คือ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมาย ดังนั้นในการพัฒนาความสามารถด้านการ

อ่านจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่าน นักการศึกษาได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

กัณนิง (Gunning. 1992 : 188) และ รูบิน (Rubin. 1993 : 194) ให้ความเห็นว่าความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถในการทำความเข้าใจความหมายของคำและภาษาที่เขียน ซึ่งถือได้ว่าเป็นวัตถุประสงค์หลักของการอ่าน ซึ่ง สมุทรา เซ็นเชาวิช (2540 : 73) มีความเห็นเช่นเดียวกับ กัณนิง และรูบิน กล่าวคือ ความเข้าใจในการอ่าน คือความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษา และประสบการณ์ต่างๆ หลากๆ ด้านของแต่ละคนและถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความ เข้าใจใดๆ เลย ก็อาจจะกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น และการอ่านในลักษณะเช่นนี้ จึงเป็นแค่เพียงตัวหนังสือปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น ไม่สื่อความหมายอะไรทั้งสิ้น

จากคำกล่าวของนักการศึกษาที่กล่าวมานั้น จะเห็นว่าความเข้าใจในการอ่านเป็นจุดหมายปลายทางที่แท้จริงของกระบวนการอ่าน และเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการอ่าน

1.3 องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่านดังนี้

วิลเลียมส์ (Williams. 1986 : 3 – 12) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the writing system) ผู้อ่านจะต้องรู้การประสมตัวอักษร และสะกดคำ และการจดจำคำเหล่านั้นได้
2. ความรู้ในเรื่องของภาษา (Knowledge of the language) ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้ในด้านรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ที่ใช้เขียน
3. ความสามารถในการตีความ (Ability to interpret) การอ่านมิใช่การทำความเข้าใจเฉพาะแต่ละประโยค แต่ผู้อ่านจะต้องมองภาพรวม และพิจารณาความสัมพันธ์ของแต่ละประโยคในการ ตีความ
4. ความรู้รอบตัว (Knowledge of the world) ผู้อ่านที่มีความรู้รอบตัวมาก จะทำให้สามารถเลือกความรู้ที่นำมาเชื่อมโยงกับความรู้ของผู้อ่านได้ง่ายยิ่งขึ้น และการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านก็จะง่ายขึ้นตามลำดับ

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason for reading and reading style) แต่ละคนจะมีเหตุผลในการอ่านที่แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการเลือกวิธีการอ่าน

สมุทฺร เซ็นเชวานิช (2530 : 74) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่านที่เหมือนกับวิลเลียมส์ 2 อย่าง คือ ความสามารถในการตีความเรื่องที่อ่าน และความรู้รอบตัว แต่เพิ่มองค์ประกอบที่แตกต่างจากที่วิลเลียมส์ กล่าวไว้ดังนี้คือ

1. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็น หรือไม่สำคัญมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบางอย่างที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษ หรือตัดทิ้งไปได้
2. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ
3. สามารถใช้วิจารณญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง และเป็นระบบ
4. สามารถถ่ายโอน หรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

นอกจากนี้ ขวาล แพร์ตกุล (2520 : 134) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึงความสามารถในการผสมผสานแล้วขยายความรู้ความจำให้กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งจะต้องประกอบด้วย คุณลักษณะ 4 ประการ คือ

1. รู้ความหมาย และรายละเอียดย่อยของเรื่องที่อ่าน
2. รู้ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง
4. สามารถอธิบายได้เมื่อพบสิ่งที่อ่านใด ที่มีเนื้อเรื่องทำนองเดียวกันกับเรื่องที่เคย

เรียนมาแล้ว

สรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่านนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่น ความรู้ความสามารถทางภาษา ความสามารถในการตีความ จับใจความสำคัญ การใช้วิจารณญาณ ความรู้หรือประสบการณ์เดิม ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลให้การอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.4 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ในการอ่านนั้น ผู้อ่านจะมีระดับความเข้าใจสิ่งที่อ่านแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญา ความรู้ด้านภาษา ความรู้ทั่วไป หรือประสบการณ์เดิม นักการศึกษาได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

เซียร์ฟอสส์ และ รีดเดนซ์ (Searfoss and Readence. 1994 : 231 – 232) คอนเลย์ (Conley. 1995 : 178) และ รัดเดลล์ (Ruddell. 1997 : 68 – 69) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจตามอักษร (Literal statements) เป็นการอ่านที่มีความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏในเนื้อหา
2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretive statements) เป็นการอ่านที่ต้องตีความหมายแฝงที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้โดยตรง
3. ระดับความเข้าใจขั้นประยุกต์ใช้ (Applied statements) เป็นการอ่านที่นำเอาแนวคิดที่ได้จากบทอ่านไปประยุกต์ใช้ ผู้อ่านจะเชื่อมโยงความรู้จากประสบการณ์เดิมผนวกเข้ากับความรู้ที่ได้จากข้อความ เพื่อสรุปว่าจะนำเอาความคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้อย่างไร

ส่วน รูบิน (Rubin. 1993 : 195 – 197) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน โดยคัดแปลงจากระดับความเข้าใจของนิลา แบนตันสมิท (Nila Banton Smith's taxonomy) ออกเป็น 4 ระดับ ซึ่งเหมือนกับระดับความเข้าใจของนักการศึกษาทั้ง 4 คน ข้างต้น แต่เพิ่มระดับความเข้าใจขั้นวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical reading) อีก 1 ระดับ รวมเป็น 4 ระดับ ซึ่งตรงกับระดับความเข้าใจในการอ่านที่กรมวิชาการ (2542 : 21) กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal comprehension) ถือเป็นความเข้าใจขั้นพื้นฐาน เป็นการแปลความหมายตัวอักษรที่ปรากฏ ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวได้เพราะผู้เขียนได้เขียนแสดงไว้อย่างชัดเจน
2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation) เป็นการอ่านที่สูงกว่าระดับที่ 1 ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าระดับที่ 1 ผู้อ่านต้องแปลความหรือตีความสิ่งที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้โดยตรง หากแต่เป็นความหมายที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง
3. ระดับความเข้าใจขั้นวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical reading) เป็นระดับการอ่านที่ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานความสามารถเข้าใจความหมายระดับที่ 1 และที่ 2 อยู่ก่อนแล้ว ความเข้าใจในระดับนี้ ผู้อ่านต้องใช้ความคิดของตนมาช่วยวิเคราะห์ ตัดสิน ประเมินค่า สิ่งที่ย่านในด้านคุณภาพ คุณค่า และความถูกต้องเหมาะสม

4. ระดับความเข้าใจขั้นสร้างสรรค์ (Creative reading) เป็นขั้นการอ่านที่ต้องใช้ความคิด สูงกว่าความเข้าใจในระดับที่ 1, 2 และ 3 เป็นการอ่านที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดใหม่ ๆ สามารถสร้างจินตนาการได้กว้างไกล สามารถแสดงความคิดเห็นและแนะแนวทางแก้ปัญหา นอกเหนือจากในเนื้อเรื่อง

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าในการอ่านนั้น ผู้อ่านต้องอาศัยความเข้าใจระดับตามตัวอักษรเพื่อเป็นพื้นฐานความเข้าใจในระดับอื่นๆ เมื่อเกิดความเข้าใจแล้วผู้อ่านจะต้องรู้จักการอ่านขั้นตีความ จับใจความสำคัญ, สรุปความ วิเคราะห์วิจารณ์ จนถึงขั้นเกิดความคิดสร้างสรรค์

2. การสอนการอ่าน

การสอนการอ่านภาษาอังกฤษไม่ใช่เพียงแค่สอนไปตามตัวอักษรเท่านั้น แต่ควรเป็นการสอนเพื่อให้ความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน ดังนั้น ครูผู้สอนจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการสอนอ่านเพื่อนำไปเป็นประโยชน์ในการจัดการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.1 กระบวนการสอนอ่าน

กูดแมน (Goodman, 1973 : 13) กล่าวว่า กระบวนการในการสอนอ่าน มี 5 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. การจดจำตัวอักษร (Recognition – Initiation) หมายถึง ขั้นตอนที่สมองระลึก หรือจำตัวอักษรได้ เป็นการมองเห็นคำแล้วจำได้ว่า คำคำนั้นเขียนแทนคำพูดว่าอะไร และการอ่านก็จะเริ่มขึ้นด้วยการมองเห็นภาพ และภาพนั้นจะเป็นตัวเริ่มในการอ่าน

2. การคาดคะเน (Prediction) หมายถึงการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้น เป็นอย่างไร จะดำเนินไปในลักษณะใด

3. การยืนยัน (Confirmation) หมายถึงการหาข้อมูลยืนยันว่า สิ่งที่ตนคาดการณ์ไว้นั้นถูกต้องหรือไม่ เป็นการยืนยันในความคิดของผู้อ่าน

4. การแก้ไข (Correction) หมายถึงการแก้ไข ปรับปรุง หรือจัดกระบวนการความคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์นั้นไม่ถูกต้อง เป็นการแก้ความคิดของผู้อ่านให้ถูกต้องนั่นเอง

5. การสิ้นสุดการอ่าน (Termination) หมายถึงการยุติการอ่านเมื่อได้ทำกิจกรรมทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว ซึ่งอาจจะไม่ใช่การอ่านจบแล้ว แต่เป็นเพราะผู้อ่านจับความหมายในการอ่านได้น้อยหรือผู้อ่านทราบเรื่องที่จะอ่านแล้ว มิฉะนั้นก็เป็นเพราะเรื่องนั้นไม่น่าสนใจ เป็นต้น

การอ่านตามแนวคิดของกู๊ดแมน (Goodman) ดังกล่าวถือว่าเป็นเกมการเดาทาง จิต ภาษาศาสตร์อย่างหนึ่ง (A Psycholinguistic Guessing Game) กล่าวคือ เริ่มจากผู้อ่านรับสัญญาณไปสู่ ตัวอย่างการเดา การหาข้อยืนยัน และการแก้ไขดังได้กล่าวมาแล้ว สำหรับการสอนอ่านภาษา ที่สองนั้น กู๊ดแมน (Goodman, 1973 : 13) กล่าวว่า ครูผู้สอนควรคำนึงในเรื่องต่อไปนี้

1. การอ่านควรเริ่มด้วยโครงสร้างง่าย ๆ ควรเป็นเรื่องที่มีความหมายต่อผู้เรียน สอดคล้องกับภูมิหลังหรือประสบการณ์ของผู้เรียน และเป็นเรื่องที่น่าสนใจด้วย
2. การอ่านภาษาที่สอง ควรมีการเปรียบเทียบ คำสำนวน ประโยค ที่มีความหมาย เหมือนกัน และตรงกันข้าม อาจจะเปรียบเทียบกับภาษาของตนเองก็ได้
3. เนื้อเรื่องที่ให้นักเรียนอ่าน ควรเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป และเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับ ภูมิหลังของผู้เรียนด้วย นอกจากนี้การอ่านจะช่วยให้การเรียนรู้ง่ายขึ้น ถ้านักเรียนได้ฝึกพูดโดย ครูเป็นผู้ จัดกิจกรรมให้นักเรียนแล้วจึงค่อยให้อ่านภายหลัง

นอกจากนี้ แฮร์ริส และซิเพย์ (Harris and Sipay, 1979 : 19-20) ได้กล่าวถึง กระบวนการ สอนอ่านไว้ดังต่อไปนี้

1. การรับสัมผัส (Sensation) การอ่านจะเริ่มจากตาทั้งสองข้าง กระทบกับเครื่องหมาย และ ตัวอักษรโดยอาศัยแสง เป็นไปตามระบบการทำงานของงานของตา อันจะเป็นทางนำไปสู่ระบบสมอง สมองจะวินิจฉัยต่อไปว่า เห็นอะไร นั่นคือจะต้องใช้ความรู้ และประสบการณ์เดิมของตนว่าเห็นอะไร กระบวนการนี้จะต้องอาศัยตัวหนังสือที่พิมพ์ชัดเจน ขนาดเพียงพอ แสงสว่างพอ และ ตาสามารถรวม สิ่งนั้น ๆ ที่พินิจม่านตาได้ สายตาดึงดูดเร็ว เคลื่อนไหวกวาดได้อย่างครอบคลุม
2. การรับรู้ (Perception) เป็นขั้นตีความโดยอาศัยประสบการณ์เดิม เป็นกระบวนการ หลังจากการรับสัมผัสแล้ว เมื่อสายตาส่งภาพที่เห็น หรือส่งตัวอักษรที่เห็นไปสู่สมอง สมองจะรับ แล้ว ตีความออกมาว่าสิ่งที่เห็น คืออะไร ตัวหนังสือที่เห็นเป็นคำอะไร
3. การทำความเข้าใจ (Comprehension) คือ กระบวนการอ่านที่ต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างของประโยค และความหมายในประโยคจากกลุ่มคำที่พบเห็น และทราบว่คำ คำนั้นหมายถึง อะไร ทำหน้าที่อะไร เป็นอย่างไร มีบทบาทอย่างไร
4. การตอบสนอง (Reaction) เมื่อเข้าใจแล้วก็ตอบสนอง อาจจะเป็นการตอบสนองทาง ภายหรือตอบสนองทางอารมณ์

2.2 การสอนอ่านที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

การสอนอ่านที่ยึด “นักเรียนเป็นศูนย์กลาง” (Student – Centered) และการมุ่งความสนใจไปสู่ผู้เรียน (Focus on the Learners) นั้นเป็นแนวความคิดของสเติวค (Stevick. 1976) และเกิตเตนโย (Gattegno. 1963)

การสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางนั้นหน้าที่และบทบาทของครูจะต้องเปลี่ยนไปจากเดิมนั้นคือ ครูผู้สอนจะมีหน้าที่จัดเตรียมกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนไว้ล่วงหน้า ทำเครื่องมืออุปกรณ์การสอนให้ชัดเจน ให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนมีปัญหา และวางแผนให้นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเองและอาจจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ครูผู้สอนจะต้องหาทางสร้างประสบการณ์และ ให้คำแนะนำแก่นักเรียน ดังนั้นนักเรียนจึงจะเป็นผู้ทำกิจกรรม และหากจะวัดความสำเร็จของ นักเรียนก็วัดได้จากการกระทำนั่นเอง

ในการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้นสิ่งสำคัญคือ บรรยากาศในห้องเรียนต้องทำให้นักเรียนรู้สึกมั่นคง และปลอดภัย ซึ่งครูจะต้องพยายามสร้างให้เกิดขึ้นโดยคอยเป็นที่ปรึกษาให้กำลังใจ ให้ความอบอุ่น อันจะก่อให้เกิดความมั่นใจ และเข้าใจในบทเรียน ครูและนักเรียนต้อง เข้าใจจุดมุ่งหมายของบทเรียนเป็นอย่างดี อันจะทำให้ภาพพจน์ของการเรียนชัดเจนยิ่งขึ้น และย่อมจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

เนลสัน (Nelson. 1984 : 2 – 5) ได้แสดงความคิดเห็น และแนวทางในการสอนอ่านโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางไว้ว่า ควรจะให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกบทเรียนแล้วใช้เวลาและโอกาสแก่นักเรียนแต่ละคนศึกษาแล้วนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน และกิจกรรมสุดท้าย ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกการเขียน เพื่อจะทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาและเข้าใจมากขึ้น และสิ่งที่ไม่ควรละทิ้งในกิจกรรมการเขียนก็คือให้นักเรียนได้เขียนประโยค ใจความสำคัญ (Main Idea) ของเรื่อง ซึ่งกิจกรรมการอ่านนั้นสอดคล้องกันอย่างดีกับกิจกรรม การเขียน

2.3 การสอนอ่านโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การสอนอ่านโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการสอนแบบหนึ่งที่เน้นผู้เรียนให้มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างทำกิจกรรมในด้านกระบวนการและทักษะต่างๆ ทางภาษาซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังต่อไปนี้

คาร์แกน สเปนเซอร์ (Spencer : 1994) กล่าวว่า การสอนที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-operative Learning) หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ ส่งเสริมนักเรียนให้ทำงานร่วมกันเพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ประสบ

ความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม ทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ ละเอียดยูจานันท์ (2540 : 145) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นแนวทางการสอนอ่านที่ยึดแนวการสอน และกระบวนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) สามารถพัฒนาเจตคติในการเรียนวิชาทักษะการอ่าน ทำให้นักเรียนรู้จักปรับตัวในการอยู่ร่วมกัน นอกจากนี้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มยังส่งเสริมให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ละเอียดยูจานันท์ ได้เสนอแนะกิจกรรมของวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือดังต่อไปนี้

2.3.1 กิจกรรมคิดและคุยกัน (Think – Pairs – Share) กิจกรรมเพื่อนเรียน (Partners) และกิจกรรมผลัดกันพูด (Say and Switch) ทั้งสามรูปแบบมีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ ให้ผู้เรียน จับคู่กันในการตอบคำถาม อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์หรือทำความเข้าใจเนื้อหาที่เป็นความคิดรวบยอดที่กำหนดให้

2.3.2 กิจกรรมโต๊ะกลม (Roundtable) เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่ผู้เรียนมีจำนวนมากกว่า 2 คนขึ้นไปและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มพูดหรือเขียนความคิดเห็นของตน เล่าประสบการณ์ ความรู้ สิ่งที่ตนกำลังศึกษาหรือสิ่งที่กำหนดให้ โดยเวียนไปทางด้านใดด้านหนึ่งจนครบทุกคน

2.3.3 กิจกรรมคู่ตรวจสอบ (Pairs Check) กิจกรรมมุมสนทนา (Corners) กิจกรรมร่วมกันคิด (Numbered Heads Together) เป็นรูปแบบการสอนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันคือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยๆ กลุ่มละ 4-6 คน โดยผู้เรียนในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนชายและหญิง และระดับความสามารถแตกต่างกันให้ช่วยกันตอบคำถาม แก้ไขโจทย์ปัญหา หรือทำแบบฝึกหัด เมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มย่อยสามารถตอบปัญหาหรือแก้ไขโจทย์ปัญหาได้แล้ว ให้แลกเปลี่ยนหรือตรวจสอบคำตอบกับผู้เรียนในกลุ่มอื่น หรือครูผู้สอนอาจสุ่มเรียกผู้เรียนให้ตอบ

2.3.4 การสัมภาษณ์แบบสามขั้นตอน (Three – Step Interview) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนสำหรับกลุ่มย่อยที่มีสมาชิก จำนวน 3-4 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

- ผู้เรียนจับกลุ่มกัน ในกรณีที่กลุ่มมีสมาชิก 3 คน ให้ผู้เรียนคนที่ 1 เป็นผู้สัมภาษณ์โดยถามคำถามที่ครูผู้สอนตั้งหรือผู้เรียนเป็นผู้ตั้งคำถาม ผู้เรียนคนที่ 2 เป็นผู้ตอบและผู้เรียนคนที่ 3 เป็นผู้จดบันทึกประเด็นอภิปรายหรือแสดงความคิดเห็น ในกรณีที่กลุ่มมีสมาชิก 4

คน ให้สมาชิกภายในกลุ่มจับคู่กันเป็น 2 คู่ ผู้เรียนคนที่เป็นผู้ตั้งคำถาม จะเป็นผู้จดบันทึกประเด็นอภิปรายหรือความคิดเห็นด้วยในขณะที่ผู้เรียนอีกคนหนึ่งเป็นผู้ตอบ

- หลังจากการสัมภาษณ์หรืออภิปรายตามหัวข้อจบลงผู้เรียนแต่ละกลุ่มย่อยจะสลับบทบาทกันในการสัมภาษณ์หรือสนทนาหัวข้ออื่นๆ

- เมื่อการสัมภาษณ์หรืออภิปรายครบทุกหัวข้อแล้วผู้เรียนแต่ละกลุ่มย่อย ผลัดกันเล่าสิ่งที่ตนได้รู้ให้กลุ่มทราบ

2.3.5 เทคนิค STAD (Student Teams Achievement Divisions) เป็นรูปแบบการจัดการที่สมาชิกในกลุ่ม 4 คน มีระดับสติปัญญาต่างกัน เช่น เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน ครูผู้สอนกำหนดบทเรียนและงานกลุ่ม แล้วจึงสอนบทเรียนให้ผู้เรียนทั้งชั้น จากนั้นให้กลุ่มทำงานตามที่กำหนด ผู้เรียนในกลุ่มช่วยเหลือกัน เด็กเก่งช่วยตรวจงานของเพื่อนให้ถูกต้องก่อน นำส่งครูผู้สอน การสอบต่างคนต่างทำข้อสอบ แล้วเอาคะแนนของทุกคนมาเป็นคะแนนของกลุ่ม ครูผู้สอนจัดลำดับคะแนนของทุกกลุ่มแล้วปิดประกาศให้ทุกคนทราบ

2.3.6 เทคนิค TGT (Team – Games Tournament) จัดกลุ่มเช่นเดียวกับ STAD แต่มีการสอบทุกสัปดาห์ แต่ละทีมที่มีความสามารถเท่าเทียมกันจะแข่งขันการตอบปัญหา มีการจัดกลุ่มใหม่ทุกสัปดาห์ โดยพิจารณาจากความสามารถของแต่ละบุคคล

2.3.7 เทคนิค TAI (Team – Assisted Individualization) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีสมาชิกของกลุ่ม 4 คน มีระดับความรู้ต่างกัน ครูผู้สอนเรียกผู้เรียนที่มีระดับความรู้ เดียวกันของแต่ละกลุ่มมาสอน ความยากง่ายของเนื้อหาแต่ละตอนที่สอนแตกต่างกัน แต่ละคนสอบโดยไม่มีการช่วยเหลือกัน แต่นำคะแนนของสมาชิกในทีมมารวมกัน และมีการให้รางวัลทีมที่ทำคะแนนได้ดีกว่าเดิม

2.3.8 เทคนิค CIRC (Cooperative – Integrated Reading and Composition) ใช้สำหรับการอ่าน เขียน และทักษะอื่นๆ ทางภาษา สมาชิกในกลุ่ม 4 คน มีความรู้เท่ากัน 2 คน อีก 2 คนก็เท่ากัน แต่ระดับความรู้ต่างจาก 2 คนแรก ครูผู้สอนเรียกคู่ที่มีความรู้เท่ากันจากทุกกลุ่มมาสอนแล้วให้กลับเข้ากลุ่มจากนั้นเรียกคู่ถัดไปจากทุกกลุ่มมาสอน การสอบพิจารณาคะแนนเป็น รายบุคคล

2.3.9 เทคนิค Jigsaw เป็นกิจกรรมที่ครูผู้สอนมอบหมายให้สมาชิกในกลุ่มแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาที่กำหนดให้ สมาชิกแต่ละคนจะถูกกำหนดโดยกลุ่มให้ศึกษาเนื้อหาคนละตอนที่แตกต่างกัน ผู้เรียนจะไปทำงานร่วมกับสมาชิกกลุ่มอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหา เหมือนกันหลังจากที่ทุกคนศึกษาเนื้อหานั้นจนเข้าใจแล้ว จึงกลับเข้ากลุ่มเดิม แล้วเล่าเรื่องที่ตนศึกษาให้สมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่มฟัง โดยเรียงตามลำดับเรื่องราว เสร็จแล้วให้สมาชิกคนใดคนหนึ่งสรุปเนื้อหาของสมาชิก

ทุกคนเข้าด้วยกัน ครูผู้สอนอาจจะเตรียมข้อสอบเกี่ยวกับบทเรียนนั้นไว้ทดสอบความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนในช่วงสุดท้ายของการเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการสอนการอ่าน ครูผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม นั่นคือ ให้ผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในกลุ่มลักษณะประชาธิปไตย และมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

2.4 การสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอคซ์ (MIA)

2.4.1 ความเป็นมาของวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอคซ์ (MIA)

ยอร์จ เอส เมอร์ดอคซ์ (George S. Murdorch) เป็นอาจารย์สอนภาษาที่มหาวิทยาลัยคูเวต (Kuwait University) ได้ประสบปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ เนื่องจากการสอนไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร สาเหตุเกิดจากโอกาสที่นักเรียนจะใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีน้อยมาก จึงได้คิดหาวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษแนวใหม่ขึ้น โดยยึดหลักจิตภาษาศาสตร์ (Psycholinguistics) ซึ่งเป็นจิตวิทยาในการคิดและการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารขึ้น โดยใช้ชื่อว่า “A More Integrated Approach to the Teaching of Reading” ซึ่งยึดการฝึกหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้ทักษะต่าง ๆ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียนควบคู่กันไปตลอดเวลา เพราะมีความเห็นว่าการสอนของครูเท่าที่ผ่านมาส่วนใหญ่ จะแยกทักษะแต่ละทักษะออกจากกันโดยเด็ดขาด เช่น ทักษะอ่านมักจะถูกจัดแยกออกจากทักษะอื่น ๆ โดยสิ้นเชิง เมื่อใดที่ผู้สอนต้องการสอนการอ่านให้กับผู้เรียนก็จะไม่ให้ความสนใจทักษะอื่น ๆ จะมุ่งให้ผู้เรียนฝึกอ่านเท่านั้น ซึ่งยอร์จ เอส เมอร์ดอคซ์ คิดว่าเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เพราะว่าการสอนแต่ละครั้งควรมีทักษะทั้ง 4 ประกอบกันไป แต่จะเน้นทักษะใดทักษะหนึ่งเป็นพิเศษ ส่วนทักษะอื่น ๆ ที่ไม่ได้เป็นจุดเน้น ก็ได้รับการพัฒนาไปพร้อมกัน นอกจากนั้น ยอร์จ เอส เมอร์ดอคซ์ ยังมีความเห็นว่า การสอนอ่านแล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดแบบเลือกตอบ หรือแบบถูก-ผิด นั้นไม่ใช่เป็นการฝึกอ่านที่ดี ผู้เรียนจะไม่พัฒนาทักษะอื่นเลยและบางครั้งอาจจะทำให้ผู้เรียนเกิดการสับสนมากขึ้น แบบฝึกหัดที่ดีที่สุดควรจะเป็นแบบฝึกหัดที่ต้องคิด เขียน ออกมา เป็นคำพูดของตน เป็นการฝึกทั้ง

กระบวนการคิด และฝึกทักษะการเขียนไปในตัว การใช้แบบฝึกหัดแบบนี้ถือว่าเป็นการสอนเพื่อการสื่อสารที่ดีมากอีกอย่างหนึ่งด้วย และเป็นที่มาของวิธีสอนอ่าน-แบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA)

การสอนอ่านโดยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) โดยตามแนวคิดของ ยอจซ์ เอส เมอร์คอกซ์ เป็นการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิดทุกขั้นตอนโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนคิดเป็น โดยเฉพาะกระบวนการคิดที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหา กิจกรรมการเรียนการสอนจะเริ่มด้วย วิธีการตั้งคำถามประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านให้นักเรียนตอบ แล้วให้ร่วมกันอภิปรายโดยการนำประสบการณ์เดิมของตนมาผสมผสานกับประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ แก้ปัญหาที่กำลังประสบอยู่ ซึ่งเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้คิดแก้ปัญหานั้นเอง นอกจากนี้กิจกรรมการสอน แบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการคิด โดยมีขั้นตอนหนึ่งที่กำหนดให้นักเรียนทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) นักเรียนจะต้องใช้ความคิดในด้านความรู้ความจำ (Knowledge) คือความสามารถในการระลึกถึง รายละเอียด เรื่องราวประสบการณ์ทั้งหมด ตลอดจนสามารถจำความรู้เกี่ยวกับศัพท์ด้านความหมาย ความหมายแฝงของคำศัพท์และสัญลักษณ์ต่างๆ เช่นคำยาก ศัพท์เทคนิค เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของแฮริส และซีเพย์ (Harris & Sipay, 1979 : 274 – 275) ที่ว่า คำศัพท์มีผลต่อการอ่าน เพื่อความเข้าใจ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาความคิดของผู้อ่าน ส่วนกิจกรรมการอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) โดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) นั้นสอดคล้องกับความคิดด้านการวิเคราะห์ คือ ความสามารถในการแยกแยะข้อมูล หรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องออกมาเป็น ส่วนย่อยๆ ซึ่งอาจเป็นการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่กำหนดไว้ เช่น วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับสรรพนามในเนื้อเรื่อง ซึ่งผู้เรียนต้องใช้ความคิด ในการวิเคราะห์ด้วย สำหรับกิจกรรมทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง การถ่ายโอนข้อมูลและการประเมินผลและการแก้ไข จะเป็นกิจกรรมที่เน้นความคิดด้านความเข้าใจ ซึ่งหมายถึงความสามารถในการดัดแปลง ปรับปรุง หรือเสริมแต่งความรู้เดิมให้มีลักษณะใหม่เป็นการขยายความรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ตามกระบวนการของความเข้าใจ ดังต่อไปนี้

1. การแปลความ (Translation) เป็นความสามารถในการอธิบายความหมายจากข้อความที่ยากให้ง่ายขึ้น หรือชี้แจง เปรียบเทียบ ยกตัวอย่าง หรือใช้คำพูดของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรม การทำความเข้าใจกับเรื่อง (Understanding the Text) ตามวิธีสอนแบบบูรณาการของ เมอร์คอกซ์ (MIA) ซึ่งให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเดิมข้อความจากประโยคปลายเปิดโดยใช้คำพูดของตนเอง

2. การตีความ (Interpretation) คือความสามารถในการสรุปผลของการแปลความหมายหลาย ๆ อย่างให้สัมพันธ์กัน เพื่อให้ได้ความหมายใหม่ที่เกิดจากผลของการแปลแต่ละอย่างย่อย ๆ นั้น

เป็นการรวมความหมายที่แปลเข้าด้วยกัน ซึ่งอาจจะเป็นการตีความจากภาพ ข้อความ สัญลักษณ์ จากเนื้อเรื่องที่กำหนดให้เป็นภาพหรือแผนผังได้ ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรม การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Information Transfer) ตามวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) โดยการให้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมานำเสนอข้อมูลนั้นในอีกรูปแบบหนึ่ง เช่น ตาราง, แผนภูมิ เป็นต้น ส่วนกิจกรรม ซึ่งเป็นการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนของประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise & Paragraph Structure) ตามวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) นั้นผู้เรียนจะสรุปผลจากเรื่องที่อ่าน แล้วนำมาเรียงลำดับขั้นตอนในรูปของอนุเจตสั้น ๆ ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนการสอนอ่านโดยวิธีแบบบูรณาการของ เมอร์ด็อกซ์ (MIA) ทำให้ผู้เรียนสามารถคิดและแก้ปัญหาเองได้ เป็นการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะด้านความคิดได้วิธีหนึ่ง

2.4.2 วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA)

เมอร์ดอกซ์ (Murdorck. 1986 : 9-15) ได้แบ่งวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ออกเป็น 7 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) คือ ขั้นตอนที่ครูผู้สอนจะต้องตั้งคำถามหรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนก่อนที่จะอ่านเรื่องนั้น ๆ เป็นการโน้มน้าวให้นักเรียนสนใจเรื่องที่จะอ่าน ต่อไป การอภิปรายร่วมกันเป็นกระบวนการคาดคะเนล่วงหน้าว่าเรื่องที่พวกตนจะอ่านกันนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอะไร เมื่อถึงเวลาอ่านจริง ๆ นักเรียนทุกคนจะพยายามค้นหาคำตอบว่า คำตอบที่คิดไว้ล่วงหน้า นั้น ตรงกับเรื่องที่อ่านหรือไม่ การอ่านจึงเป็นการกระตุ้นเร้าให้นักเรียนให้หาคำตอบซึ่งตรงกับความคิดของกูดแมน (Goodman. 1973 : 13) ที่กล่าวว่า “การอ่านเป็นเกมการเดาชนิดหนึ่ง โดยให้ผู้อ่านเดาว่าสิ่งที่อ่านนั้นตรงกับความคิดที่ตนคาดหวังไว้หรือไม่”

นอกจากนี้ การถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) ยังช่วยให้นักเรียน เกิดแรงขับ (Drive) อันจะส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีของนักเรียน นั่นคือการกระตุ้นนักเรียนด้วยปัญหาที่ค้างไว้หลังการอภิปรายร่วมกันว่า สิ่งที่พวกตนเดากันไว้นั้น เป็นการเดาที่ถูกต้องมากน้อยเพียงใด ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนที่ชอบการทำทาย เอาชนะ เมื่อทำหรือคิดอะไรไปแล้วก็อยากจะ ทราบผลของการกระทำนั้น จึงเป็นเรื่องที่ดี ที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงขับ อยากอ่านเพื่อหา คำตอบให้ตนเอง

2. การทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ขั้นตอนนี้ มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความมั่นใจว่า คำศัพท์บางคำที่เป็นตัวบ่งชี้ความหมาย (Key Words) นั้นผู้อ่านมีความเข้าใจถูกต้องแล้ว โดยครูจะเป็นคนเลือกคำศัพท์เหล่านั้นขึ้นมาเอง คำบางคำนักเรียนอาจจะรู้ความหมายแล้ว หรือถ้าบางคำมีความหมายหลายอย่าง ครูผู้สอนอาจจะเขียนความหมายของคำศัพท์คำนั้นในสถานการณ์ที่จะพบในสิ่งที่ผู้อ่าน หลักการดังกล่าวตรงกับความคิดเห็นของแฮริส และซิเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 294 – 295) ที่กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นต้องอาศัยความสามารถหลายๆ อย่างรวมกัน ไม่เฉพาะแต่รู้ความหมายของคำศัพท์เพียงอย่างเดียวแต่คำศัพท์มีส่วนอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่าน ในการทดสอบจะพบว่าหากคะแนนความเข้าใจของ นักเรียนสูง คะแนนความสามารถการใช้คำศัพท์ก็จะสูงตามด้วย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการทำความเข้าใจคำศัพท์ จะช่วยปูพื้นฐานในการอ่านให้นักเรียนได้อย่างมากอีกขั้นตอนหนึ่งซึ่งจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านในโอกาสต่อไป ซึ่งตรงกับความคิดของวิดโดว์สัน (Widdowson. 1985 : 82 – 86) ที่ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น เราต้องพยายามขจัดปัญหาและอุปสรรคที่จะสกัดกั้นไม่ให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ เช่น คำ หรือ วลีที่ยาก ๆ วิธีการอย่างหนึ่งที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ก็คือให้ผู้อ่านเรียนรู้สิ่งเหล่านั้นก่อนการอ่าน ทำให้ปัญหาเรื่องคำศัพท์หมดไปเมื่อถึงเวลาอ่าน

3. การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) หลังจากทราบความหมายของคำศัพท์แล้ว ขั้นต่อไป คือ ครูผู้สอนจะแจกเนื้อเรื่อง (The Text) ให้นักเรียนอ่านตามเวลาที่กำหนดไว้ในเนื้อหานั้น แต่เรื่องที่ให้อ่านจะแตกต่างกับเนื้อเรื่องปกติ คือจะมีคำถามย่อยแทรกอยู่ในเนื้อเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำสรรพนามในเนื้อเรื่อง อันจะเป็นการกระตุ้นและ ส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านให้ดียิ่งขึ้น การวิเคราะห์เนื้อหาแบบนี้ นอกจากจะทำให้ นักเรียนสามารถอ่านเรื่องให้เข้าใจขึ้นแล้ว ยังจะช่วยให้ นักเรียนเกิดการตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาเรียน เป็นการเรียนอย่างมีสติสัมปชัญญะ เพราะต้องคิดอยู่ตลอดเวลา และต้องพยายามทำความเข้าใจเรื่องโดยตลอดด้วย นอกจากประโยชน์ดังกล่าวยังพบว่า การกระตุ้นนักเรียนด้วยวิธีนี้ทำให้นักเรียนมีแรงขับ (Drive) ในการเรียนรู้มากขึ้น กล่าวคือ เนื้อเรื่องและคำถามในเรื่องจะเป็นสิ่งเร้า (Stimulus) การที่นักเรียนเขียนคำตอบคือ การตอบสนอง (Response) ซึ่งเป็นหลักการเดียวกับ บทเรียนโปรแกรม และเป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ที่ดีตามทฤษฎีของดอลลาสและมิลเลอร์ (Dollas & Miller.- 1982 : 15-19) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ดีต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

แรงขับ (Drive) → สิ่งเร้า (Stimulus) → การตอบสนอง Response → การเสริมแรง (Reinforcement)

ภาพประกอบ แสดงการเรียนรู้

4. ทำความเข้าใจเรื่อง (Understanding the Text) คือ การตรวจสอบความเข้าใจของผู้อ่าน โดยการให้ผู้อ่านเติมข้อความในประโยคปลายเปิดที่กำหนดให้ ประโยคปลายเปิดที่เติมแล้วจะเป็นข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน ในการสร้างแบบฝึกหัดเติมข้อความ ผู้สอนต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่าผู้อ่านจะไม่สามารถลอกประโยคจากเนื้อเรื่องมาตอบได้ แต่ถ้าผู้สอน คิดว่าความสามารถของผู้อ่านยังไม่ถึงขั้นที่จะใช้ภาษาและสำนวนของตนเองได้ อาจจะปรับเปลี่ยน วิธีการโดยหาประโยคที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง (Main Idea) มาเป็นประโยคให้นักเรียนเติมใจความสมบูรณ์ (Sentence – Completion Exercise) แทนก็ได้ จากการทำกิจกรรมในขั้นตอนทั้ง 3 (การถามนำก่อนการอ่าน – การทำความเข้าใจคำศัพท์ – การอ่านเนื้อเรื่อง) ที่ผ่านมาแล้ว จะเป็น พื้นฐานอย่างเพียงพอที่จะทำให้ นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องได้ การช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องโดยวิธีนี้ สอดคล้องกับความคิดของวิดโดสัน (Widdowson, 1979 : 119 – 122) ที่กล่าวว่า แบบฝึกหัด เพื่อความเข้าใจนั้น จะต้องมีการเตรียมอย่างดี หมายความว่า จะต้องเสริมให้นักเรียนพยายามใช้ คำพูด หรือ เขียนออกมาเป็นภาษาของตนเอง ซึ่งจะทำให้ นักเรียนได้เข้าไปร่วมแก้ปัญหาอย่าง แท้จริง แบบฝึกหัดเพื่อความเข้าใจเรื่องเหล่านั้น ได้แก่ การเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion) และการเปลี่ยนแปลงข้อมูลในรูปแบบอื่น (Transformation)

นอกจากนี้วิดโดสัน ไม่แนะนำให้ใช้คำถามแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) เพราะนักเรียนอาจจะเกิดการสับสนหรือเดาถูก และไม่ช่วยพัฒนาทักษะอื่น ตรงกันข้ามหากฝึกให้นักเรียนตอบคำถามแบบเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion) หรือ การเปลี่ยนแปลงข้อมูลในรูปแบบอื่น (Transformation) ดังกล่าว ซึ่งนอกจากเป็นการฝึกการอ่านแล้ว การเขียนของนักเรียนก็ได้รับการพัฒนาไปพร้อมกันด้วย

5. การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Transferring Information) คือ กิจกรรมที่ให้นักเรียนนำความรู้หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น เช่น อาจจะให้นำคำ หรือ ข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอในรูปตาราง แผนภูมิ กราฟ หรือแผนที่อย่างใดอย่างหนึ่ง ตามความเหมาะสมของข้อมูล หากผู้อ่านทำได้ก็ย่อมแสดงว่าผู้อ่านสามารถจับประเด็นสำคัญได้ เมอร์ด็อกซ์กล่าวว่า กิจกรรมเช่นนี้เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้อ่านหาทางแก้ไขปัญหา ไม่ใช่แบบฝึกหัดทั่วไป ซึ่ง

สอดคล้องกับความคิดของวิดโดสัน (Widdowson, 1979 : 141 – 142) ที่กล่าวว่า กิจกรรมแบบถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer) นี่เป็นกิจกรรมที่ดีเป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยการเขียนแทนคำพูด เป็นการแปลงข้อมูล จากรูปแบบหนึ่งให้เป็นอีกรูปแบบหนึ่ง ดังนั้นหากครุคิคว่านักเรียนเข้าใจ และมีความรู้ในสิ่งที่อ่านแล้วอาจให้นักเรียนแสดงความสามารถในการอ่าน คือให้นักเรียนเขียนแทนคำพูด ซึ่งอาจจะให้เขียนในรูปของแผนผัง เป็นต้น วิดโดสัน ยังกล่าวอีกว่า กิจกรรมแบบนี้จะช่วยส่งผลต่อนักเรียนถึง 2 ทาง คือ พัฒนาความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นการสื่อสารจากคำพูดของผู้เขียนไปสู่ตัวหนังสือให้ผู้อ่านได้อ่าน และอีกด้านหนึ่ง คือ ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนด้วย คือแปลงข้อมูลที่ไม่ใช่คำพูด (Non – Verbal) ไปสู่คำพูด (Verbal) แล้วเขียนสรุปข้อความนั้นออกมาโดยใช้ภาษาของตนเอง

6. การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise & Paragraph Structure) คือ กิจกรรมที่ครูแจกชิ้นส่วนประโยคที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่อ่าน จำนวนหนึ่งให้แก่ นักเรียนแต่ละกลุ่ม และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันต่อชิ้นส่วนประโยคเหล่านั้นให้อยู่ในรูปของอนุเจต (Paragraph) ที่ถูกต้องและให้ได้ใจความสมบูรณ์ต่อเนื่องกัน ตามความคิดเห็นของ เมอร์ด็อกซ์ แบบฝึกหัดเรียงโครงสร้างอนุเจตมีประโยชน์มาก เพราะเป็นการฝึกพูดและคิดนักเรียนต้องใช้สมาธิอย่างมาก ในการทำกิจกรรม ต่อชิ้นส่วนประโยค (Jigsaw) นี้อาจจะให้นักเรียนทำเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคลก็ได้ ประโยคที่ให้ต้องเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือ เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเท่านั้น และการทำกิจกรรม ก็เพื่อต่อประโยคให้ถูกต้อง อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหา หรือทราบเรื่องที่เกิดขึ้น การนำข้อมูลของแต่ละคนมาต่อกันนั้นนักเรียนในกลุ่มต้องพูดและถามกันแล้วพิจารณาเลือกข้อมูลมาต่อกันให้เป็นเรื่องราวที่ถูกต้อง และตลอดระยะเวลาทำกิจกรรม จะพบว่านักเรียนให้ความสนใจและเกิดแรงงูใจในการเรียนอย่างมาก

7. การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation & Correction) คือ การประเมินผล การเรียนนั้นมียู่ในเกือบทุกขั้นตอนแล้ว แต่ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลงานส่วนรวม อีกครั้งหนึ่งและการแก้ไขด้านภาษาของนักเรียนที่พบในแบบฝึกหัดประกอบการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาให้ถูกต้อง

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA)

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีแบบ บูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) ดังต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

เกษม บำรุงเวช (2530 : 85) ได้ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการ บรูณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) และวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตาม คู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุสติ ปทุมรักษ์ (2532 : 32) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน เจตคติ และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามวิธีการบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) และการสอนอ่านตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 80 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามวิธีการบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

กาญจนา ศรีภัทรวิทย์ (2533 : 80) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนการอ่านโดยวิธีการบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) และการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามวิธีการบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) และการสอนอ่านตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อัจฉรา จารุจินดา (2536 : 34) ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) และ วิธี Panaroma ผลปรากฏว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่าน โดยวิธีการบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) และวิธี Panaroma แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนอ่านโดยวิธีการบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี Panaroma

จรัญ รัตนศิลา (2539 : 121) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ที่ใช้สื่อการสอนแบบอรรถฐาน (Genre) และวิธีการสอนอ่านตาม

คู่มือครูผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนการสอนโดยวิธีการบูรณาการของ เมอร์คอกซ์ (MIA) ที่ใช้สื่อการสอนแบบอรรถฐานและวิธีการสอนอ่านตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ที่ใช้สื่อการสอนแบบอรรถฐานสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู

งานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับวิธีสอนการอ่านที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการสอนอ่านโดย วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ที่ผู้วิจัยศึกษามีดังนี้

เคลานีย์ (Delaney. 1985 : 111 – A) ทำการศึกษาผลของยุทธวิธีในการฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจกับนักเรียนระดับ 4 และระดับ 5 โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 มีนักเรียน 32 คน โดยฝึกให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องแล้วทำการจดบันทึกเอาไว้ กลุ่มที่ 2 มีนักเรียน 33 คน โดยฝึกให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วขีดเส้นใต้ประเด็นสำคัญๆ เอาไว้ แล้วทำการจดบันทึกสิ่งสำคัญเหล่านั้นเท่าที่จะได้ และกลุ่มที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 32 คน โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ ผลการทดลองพบว่า คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมอย่างเห็นได้ชัดเจน

จากแนวทางการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับวิธีสอนอ่านโดยวิธีการบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) มาใช้ในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนให้สูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อศึกษาผลการใช้วิธีการสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง
2. ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 1 ห้องเรียน จำนวน 53 คน ซึ่งเลือกโดยวิธีเจาะจง

ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 16 คาบ ๆ ละ 50 นาที สัปดาห์ละ 2 คาบ รวม 8 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546

การสร้างเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือ 4 ชุด ดังต่อไปนี้

1. แผนการสอน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ
3. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
4. แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

ในการสร้างเครื่องมือดังกล่าว ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. แผนการสอน (ดูภาคผนวก ก หน้า 58)

การสร้างแผนการสอนมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

1.2 เลือกจุดประสงค์ในรายวิชาอังกฤษอ่านเขียน (อ.024) ที่จะใช้ในการทดลองจำนวน

3 จุดประสงค์ที่สอดคล้องกับปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษคือ การแปลความ การตีความ และการจับใจความสำคัญ

1.3 ศึกษาและคัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือประกอบการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ.302) และรายวิชาอังกฤษอ่านเขียน (อ. 024) ซึ่งได้รับอนุมัติจากกรมวิชาการ กระทรวง

ศึกษาธิการตรงตามหลักสูตรภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

1.4 ศึกษาวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) คือขั้นตอนที่ครูผู้สอนจะตั้งคำถามหรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในเรื่องที่จะอ่าน

2. การทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) คือขั้นตอนที่ครูจัดกิจกรรมแบ่งกลุ่มนักเรียนแล้วให้ใบงานคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง โดยให้นักเรียนเปิดหาความหมายในพจนานุกรม เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องมากขึ้น

3. การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) คือขั้นตอนที่ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดแล้ววิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับสรรพนามในเนื้อเรื่อง หรือตอบคำถาม เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านซึ่งปรากฏอยู่ด้านข้างของเนื้อเรื่อง เพื่อเป็นการกระตุ้นและส่งเสริม ความเข้าใจในการอ่าน

4. การทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) คือขั้นตอนที่ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดแบบปลายเปิด โดยให้นักเรียนตอบคำถามหรือเติมข้อความให้สมบูรณ์โดยใช้ภาษาของตนเอง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

5. การถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) คือ ขั้นตอนที่ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านมาเขียนใหม่ในรูปแบบอื่น เช่น ตาราง แผนภูมิ ภาพ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน

6. การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนและเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Jigsaw Exercise & Paragraph) คือขั้นตอนที่ครูให้นักเรียนช่วยกันทำกิจกรรมการต่อชิ้นส่วนของประโยคให้ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนรู้จักคิดและแก้ปัญหาเองได้

7. การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correction) เป็นขั้นตอนที่ครูประเมินผลการอ่านของนักเรียนซึ่งทำอยู่แล้วทุกขั้นตอน โดยการสังเกตหรือตรวจและแก้ไขใบงานที่พบในแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้อง

1.5 เขียนแผนการสอนการอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ให้เหมาะสมกับเนื้อหาของบทเรียน รวม 8 แผน ใช้เวลา 16 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์ละ 2 คาบ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ดูภาคผนวก ก หน้า 58)

แผนการสอนที่	หัวข้อเรื่อง	แหล่งที่มา	ชนิดของบทอ่าน (Text type)
-	Pre test	-	-
1	Fast food	Read and Learn, Unit 2 p.7	Explanation
2	Big noise	Interchange Unit 2 p.13	Observation
3	Remove cancelled stamps	Practice in Comprehension Unit 7 : p.40	Procedure
4	What animals see	Top Line, Unit 1 : p.3	Report
5	Number 13	Top Line, Unit 2 : p.6	Exposition
6	Panda	Compass to One World 3 Unit 4 : p.13	Report
7	Livis Strauss	Top Line, Unit 4 : p.26	Recount
8	You' ll look good	Changing World 2 Unit 36 : p.30	Dicussion
-	Post - test	-	-

1.6 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบ ความเป็นถูกต้องและความเหมาะสม

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ (คูภาคผนวก ข หน้า 70)

การสร้างแบบทดสอบด้านการอ่านภาษาอังกฤษมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 วิเคราะห์เนื้อหาจากแผนการสอน 8 แผนและศึกษาเนื้อหาของบทเรียนจากหนังสือประกอบการเรียนในรายวิชาอังกฤษหลักและรายวิชาอังกฤษอ่านเขียน ซึ่งได้รับอนุมัติจากกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ตรงตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

2.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบทางภาษา จากหนังสือ “Language Test at School” ของ ออลเลอร์ (Oller. 1979) หนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชวาล แพร์ตกุล (2520 : 116 – 210)

2.3 สร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาและตรงตามจุดประสงค์ของรายวิชาอังกฤษอ่านเขียนด้านการแปลความ ตีความ และการจับใจความสำคัญ ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบ โดยออกข้อสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 25 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน ซึ่งเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ใช้เวลาในการสอบ 50 นาที

2.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบคุณภาพและนำมาแก้ไขปรับปรุง

3. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน (คูภาคผนวก ข หน้า 70)

การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรมจากหนังสือ “การประเมินผล การเรียน” ของ วิชาพร คงอาจารย์ (2542 : 102 – 110) และ “การวัดด้านจิตพิสัย” ของ ล้วน สายยศ (2543 : 66 – 116) ตลอดจนศึกษาการสร้างแบบสอบถามด้านการอ่านภาษาอังกฤษจากงานวิจัยของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 : 98 – 103) และบุญชม ศรีสะอาด (2542 : 112 – 114) แล้วประมวลความคิด เพื่อนำมาสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

3.2 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนจำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของไลเคิร์ต (Likert's Scale) โดยกำหนดความหมายของแต่ละระดับ ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง มากที่สุด

4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

4. แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ (ดูภาคผนวก ข หน้า 70)

การสร้างแบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการประเมินตนเองจากหนังสือ “การประเมินผลการเรียน” ของ วิชาพร คงอาจารย์ (2540 : 80 – 100) และ ”การวัดจิตพิสัย” ของล้วน สายยศ (2543 : 66-116) ตลอดจนศึกษาการสร้างแบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ จากงานวิจัยของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 : 98 – 103) และบุญชม ศรีสะอาด (2542 : 112 –114) แล้วประมวลความคิด เพื่อนำมาสร้างแบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

4.2 สร้างแบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของ ไคเกร์ท (Likert's Scale) โดยกำหนดความหมายของแต่ละระดับดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทำการทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อน การทดลองสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ
2. ดำเนินการสอนตามแผนการสอน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเอง
3. สังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นระยะ ระหว่างการสอนตามแผนการสอนที่ 2,4, 6 และ 8 รวม 4 ครั้ง
4. นักเรียนประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษเป็นระยะระหว่างการสอนตามแผนการสอนที่ 2, 4, 6 และ 8 รวม 4 ครั้ง
5. ทำการทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลองสอนการอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล มีผู้เกี่ยวข้องดังนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือ 1 ชุด ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างคาบเรียนที่ 2, 4, 6 และ 8 รวม 4 ครั้ง นักเรียนใช้เครื่องมือ 2 ชุด ได้แก่ แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างคาบเรียนที่ 2, 4, 6 และ 8 รวม 4 ครั้ง และแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งประกอบด้วยคำถามทั้งหมด จำนวน 25 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูลมีวิธีการวิเคราะห์ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองจากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร t-test แบบ- dependent
2. คำนวณค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแต่ละระยะเพื่อศึกษาผลการใช้วิธีการสอนอ่านโดย วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียน โดยใช้เกณฑ์ของไลเคิร์ต (Likert's Scale) ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	ดี
ค่าเฉลี่ย 2.60 – 3.40	หมายถึง	พอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.80 – 2.59	หมายถึง	เกือบพอใช้
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.79	หมายถึง	ควรปรับปรุง

3. คำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแต่ละระยะ เพื่อศึกษาผลการใช้วิธีการสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณฑ์ของไลเคิร์ต (Likert's Scale) ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	ดี
ค่าเฉลี่ย 2.60 – 3.40	หมายถึง	พอใช้
ค่าเฉลี่ย 1.80 – 2.59	หมายถึง	เกือบพอใช้
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.79	หมายถึง	ควรปรับปรุง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2540 : 53)
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (กาญจนา วัฒายุ 2544 : 73 – 76)
3. t – test แบบ dependent (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2540 : 243)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการใช้วิธีการสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของ เมอร์คอกซ์ (MIA) ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 53 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ใช้เวลาในการทดลอง 16 คาบ ๆ ละ 50 นาที การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การเปรียบเทียบผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

ส่วนที่ 2 การประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

ส่วนที่ 3 การสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตพฤติกรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การเปรียบเทียบผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

ข้อมูลจากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการทดลองซึ่งมีคะแนนเต็ม 25 คะแนน เมื่อนำมาเปรียบเทียบเพื่อหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร t -test แบบ dependent ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลการเปรียบเทียบของคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถในการอ่าน	D	D ²	D ²	t
ภาษาอังกฤษ				

กลุ่มตัวอย่าง	53	278	1646	77284	20.093**
---------------	----	-----	------	-------	----------

จากตาราง 1 พบว่าความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า หลังจากนักเรียนได้เรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) แล้ว ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานว่านักเรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

ส่วนที่ 2 การประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อมูลที่น่าสนใจในส่วนนี้ได้จากการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งนักเรียนประเมินความสามารถของตนเองเป็นระยะ ๆ รวม 4 ระยะ ข้อมูลที่น่าสนใจได้แก่ ค่าเฉลี่ยและ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมแต่ละรายการและรวมทุกรายการ โดยนำเสนอค่าเฉลี่ยของผลการประเมินเป็น 5 ระดับ มีความหมายดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ดี

ค่าเฉลี่ย 2.60 – 3.40 หมายถึง พอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.80 – 2.56 หมายถึง เกือบพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.79 หมายถึง ควรปรับปรุง

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษปรากฏผลใน

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษระยะที่ 1

รายการพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. มีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม	3.30	0.61	พอใช้
2. ปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงานเสร็จตามเวลาที่ครูกำหนด	3.21	0.53	พอใช้
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและคาดคะเนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านได้	3.06	0.46	พอใช้
4. หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้	3.06	0.46	พอใช้
5. เลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้	2.96	0.55	พอใช้
6. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	2.87	0.48	พอใช้
7. บอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	2.94	0.36	พอใช้
8. สรุปและตีความหมายและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	2.70	0.57	พอใช้
9. เรียงลำดับข้อความหรือเรื่องที่อ่านตามลำดับของอนุเจต (Paragraph) ได้	2.40	0.50	เกือบพอใช้
10. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	2.51	0.50	เกือบพอใช้
	2.90	0.50	พอใช้

จากตาราง 2 พบว่าระยะที่ 1 นักเรียนประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า การเรียงลำดับข้อความหรือเรื่องที่อ่านตามลำดับของอนุเจตได้ และบอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ อยู่ในระดับเกือบ พอใช้ ส่วนรายการอื่นๆ อยู่ในระดับพอใช้

ตาราง 3 แสดงผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษระยะที่ 2

รายการพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. มีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม	3.62	0.71	ดี
2. ปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงานเสร็จตามเวลาที่ครูกำหนด	3.60	0.60	ดี
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและคาดคะเนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านได้	3.38	0.69	พอใช้
4. หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้	4.40	0.82	ดีมาก
5. เลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้	3.53	0.61	ดี
6. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	3.25	0.55	พอใช้
7. บอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	3.11	0.54	พอใช้
8. สรุปและตีความหมายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	3.11	0.54	พอใช้
9. เรียงลำดับข้อความหรือเรื่องที่อ่านตามลำดับของอนุเจต (Paragraph) ได้	3.11	0.61	พอใช้
10. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	3.26	0.68	พอใช้
	3.44	0.64	ดี

จากตาราง 3 พบว่าระยะที่ 2 นักเรียนประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า นักเรียนประเมินตนเองด้านการหาความหมายคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้ อยู่ในระดับดีมากและด้านความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม ปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงานเสร็จ

ตามเวลาที่ครูกำหนด และเลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้ในระดับดี ส่วนรายการอื่นๆ อยู่ในระดับพอใช้

ตาราง 4 แสดงผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษระยะที่ 3

รายการพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. มีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม	4.41	0.50	ดีมาก
2. ปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงานเสร็จตามเวลาที่ครูกำหนด	4.36	0.56	ดีมาก
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและคาดคะเนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	4.19	0.56	ดี
4. หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้	4.38	0.63	ดีมาก
5. เลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้	4.19	0.65	ดี
6. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	4.02	0.69	ดี
7. บอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	3.87	0.59	ดี
8. สรุปและตีความหมายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	3.60	0.63	ดี
9. เรียงลำดับข้อความหรือเรื่องที่อ่านตามลำดับของอนุเจต (Paragraph) ได้	3.66	0.48	ดี
10. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	3.45	0.54	ดี
	4.01	0.58	ดี

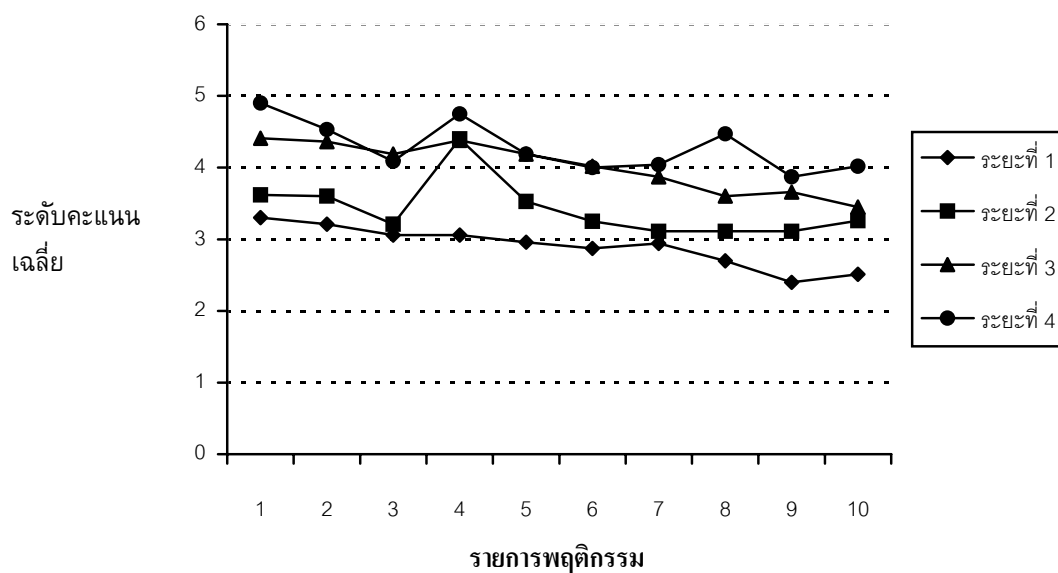
จากตาราง 4 พบว่าระยะที่ 3 นักเรียนประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่านักเรียนประเมินตนเองด้านการมีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้และปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงานเสร็จตามเวลาที่ครูกำหนดอยู่ในระดับดีมาก ส่วนรายการอื่น ๆ อยู่ในระดับดี

ตาราง 5 แสดงผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษระยะที่ 4

รายการพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. มีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม	4.90	0.29	ดีมาก
2. ปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงานเสร็จตามเวลาที่ครูกำหนด	4.53	0.50	ดีมาก
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและคาดคะเนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านได้	4.09	0.49	ดี
4. หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้	4.75	0.43	ดีมาก
5. เลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้	4.19	0.48	ดี
6. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	4.00	0.55	ดี
7. บอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	4.04	0.59	ดี
8. สรุปและตีความหมายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	4.47	0.50	ดีมาก
9. เรียงลำดับข้อความหรือเรื่องที่อ่านตามลำดับของอนุเขต (Paragraph) ได้	3.87	0.56	ดี
10. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	4.02	0.50	ดี
	4.28	0.49	ดีมาก

จากตาราง 5 พบว่านักเรียนประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับ ดีมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.28 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า นักเรียนประเมินตนเองในด้านการมีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ จากพจนานุกรมได้ สรุปและตีความหมายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ และปฏิบัติ กิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงาน เสร็จตามเวลาที่ครูกำหนดอยู่ในระดับดีมาก ส่วนรายการอื่นๆ อยู่ในระดับดี

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล จากการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ระยะ สามารถนำมาเปรียบเทียบให้เห็นพัฒนาการด้านต่าง ๆ ในภาพประกอบ 1 ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงพัฒนาการของพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษจากการประเมินตนเอง 4 ระยะ

จากภาพประกอบ 1 พบว่าในระยะแรกนักเรียนประเมินตนเองโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ระยะต่อมาค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นตามลำดับจนถึงในระยะที่ 4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นถึงระดับดีมากเมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่ารายการพฤติกรรม ที่นักเรียนมีพัฒนาการจากระยะที่ 1 ถึงระยะที่ 4 มากที่สุดมี 4 รายการ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยดังต่อไปนี้

รายการที่ 1 มีความรับผิดชอบช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม

รายการที่ 4 หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ จากพจนานุกรมได้

รายการที่ 2 ปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงานเสร็จตามเวลาที่ครูกำหนด

รายการที่ 8 สรุป และตีความหมายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

ส่วนรายการพฤติกรรมที่นักเรียนมีพัฒนาการน้อยที่สุดมี 1 รายการ คือ

รายการที่ 9 เรียงลำดับข้อความหรือเรื่องที่อ่านตามลำดับของอนุเจต (Paragraph) ได้

บันทึกเพิ่มเติมจากแบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

จากผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษในบันทึกเพิ่มเติมพบว่า

ระยะแรก (ระยะที่ 1) นักเรียนรู้สึกสับสนกับบทบาทและหน้าที่ของนักเรียนที่ได้รับมอบหมายในการทำงานกลุ่ม (จำนวน 26 คน) สมาชิกบางคนในกลุ่มไม่กล้าแสดงความคิดเห็นเนื่องจากไม่มีความคุ้นเคยและอายเพื่อนในกลุ่ม (จำนวน 12 คน)

ระยะต่อมา (ระยะที่ 2) นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการทำงานกลุ่มเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีความคุ้นเคยกันมากขึ้น (จำนวน 36 คน) และมีนักเรียนที่ชอบการสอนการอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) เพราะมีโอกาสสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน ขณะปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม (จำนวน 17 คน)

ระยะต่อมา (ระยะที่ 3) นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองที่จะแสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่นมากขึ้น สามารถโต้ตอบและอภิปรายกับเพื่อนในกลุ่มได้อย่างมีเหตุผล (จำนวน 25 คน) และสามารถคาดการณ์เรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง ตลอดจนสามารถเดาความหมายของคำศัพท์โดยไม่ต้องใช้พจนานุกรม (จำนวน 27 คน)

ระยะสุดท้าย (ระยะที่ 4) นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและมีความสุข ในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม ชอบการอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ทำให้กล้าพูดแสดงความคิดเห็นมากขึ้น (จำนวน 40 คน) นักเรียนต้องการให้มีการแข่งขันโดยให้ครูผู้สอนจัดลำดับกลุ่มจากการทำกิจกรรมเสร็จก่อนหลัง และจากความถูกต้องจากใบงานของแต่ละกลุ่มทุกใบงานหลังขั้นการประเมินผลและแก้ไข (จำนวน 9 คน)

ส่วนที่ 3 การสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

ข้อมูลที่น่าสนใจในส่วนนี้ได้จากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สังเกตเป็นระยะ ๆ รวม 4 ระยะ ข้อมูลที่น่าสนใจได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมแต่ละรายการ และรวมทุกรายการ โดยนำเสนอค่าเฉลี่ยของผลการสังเกตพฤติกรรม ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเป็น 5 ระดับ มีความหมายดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ดี

ค่าเฉลี่ย 2.60 – 3.40 หมายถึง พอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.80 – 2.56 หมายถึง เกือบพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.79 หมายถึง ควรปรับปรุง

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ปรากฏผลดังตาราง 6 – 9

ตาราง 6 แสดงผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระยะที่ 1

รายการพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. มีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม	3.11	0.33	พอใช้
2. ปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงานเสร็จตามเวลาที่ครูกำหนด	3.22	0.83	พอใช้
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและคาดคะเนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านได้	3.00	0.50	พอใช้
4. หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้	3.56	0.73	ดี

5. เลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้	2.89	0.78	พอใช้
6. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	2.56	0.53	เกือบพอใช้
7. บอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	2.56	0.53	เกือบพอใช้
8. สรุปและตีความหมายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	2.33	0.50	เกือบพอใช้
9. เรียงลำดับข้อความหรือเรื่องที่อ่านตามลำดับของอนุเจต (Paragraph) ได้	2.33	0.50	เกือบพอใช้
10. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	2.00	0.50	เกือบพอใช้
	2.75	0.57	พอใช้

จากตาราง 6 พบว่าระยะที่ 1 นักเรียนมีพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่าพฤติกรรมด้านการหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้ เท่านั้นที่อยู่ในระดับดี ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ ในระดับพอใช้ และเกือบพอใช้

ตาราง 7 แสดงผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระยะที่ 2

รายการพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. มีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม	4.00	0.50	ดี
2. ปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงานเสร็จตามเวลาที่ครูกำหนด	3.78	0.44	ดี
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและคาดคะเนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านได้	3.44	0.53	ดี
4. หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้	3.78	0.67	ดี

5. เลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้	3.00	0.50	พอใช้
6. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	2.89	0.33	พอใช้
7. บอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	3.11	0.33	พอใช้
8. สรุปและตีความหมายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	2.78	0.44	พอใช้
9. เรียงลำดับข้อความหรือเรื่องที่อ่านตามลำดับของอนุเจต (Paragraph) ได้	2.89	0.60	พอใช้
10. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	2.56	0.53	เกือบพอใช้
	3.22	0.49	พอใช้

จากตาราง 7 พบว่าระยะที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่าพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม ปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็วทำงานเสร็จตามเวลาที่ครูกำหนด มีความเชื่อมั่นในตนเองสามารถสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและคาดคะเนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้อยู่ในระดับดี ส่วนรายการอื่นๆ นั้นนักเรียนมีพฤติกรรมอยู่ในระดับพอใช้ ยกเว้นการบอกใจความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ เพียงรายการเดียวที่ยังอยู่ในระดับเกือบพอใช้

ตาราง 8 แสดงการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระยะที่ 3

รายการพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. มีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม	4.33	0.50	ดีมาก
2. ปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงานเสร็จตามเวลาที่ครูกำหนด	3.89	0.33	ดี
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถสนทนาแลกเปลี่ยนความ			

คิดเห็นและคาดคะเนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านได้	3.89	0.33	ดี
4. หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้	4.56	0.53	ดีมาก
5. เลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้	3.44	0.53	ดี
6. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	3.44	0.53	ดี
7. บอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	3.44	0.53	ดี
8. สรุปและตีความหมายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	3.33	0.50	พอใช้
9. เรียงลำดับข้อความหรือเรื่องที่อ่านตามลำดับของอนุเจต (Paragraph) ได้	3.22	0.44	พอใช้
10. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	3.00	0.00	พอใช้
	3.65	0.37	ดี

จากตาราง 8 พบว่าระยะที่ 3 นักเรียนมีพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่าพฤติกรรมด้านมีความรับผิดชอบช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม และการหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้ อยู่ในระดับดีมาก ส่วนรายการพฤติกรรมอื่นๆ อยู่ในระดับดีและพอใช้

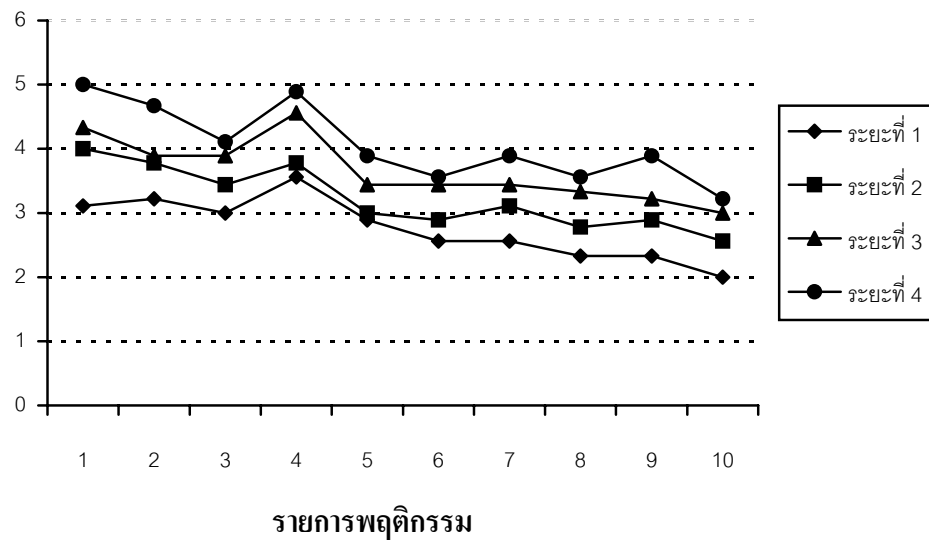
ตาราง 9 แสดงผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระยะที่ 4

รายการพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. มีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จ ในการทำกิจกรรม	5.00	0.00	ดีมาก

2. ปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงานเสร็จตามเวลาที่ครูกำหนด	4.67	0.50	ดีมาก
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและคาดคะเนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านได้	4.11	0.33	ดี
4. หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้	4.89	0.33	ดีมาก
5. เลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้	3.89	0.33	ดี
6. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	3.56	0.53	ดี
7. บอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	3.89	0.33	ดี
8. สรุปและตีความหมายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	3.56	0.53	ดี
9. เรียงลำดับข้อความหรือเรื่องที่อ่านตามลำดับของอนุเจต (Paragraph) ได้	3.89	0.60	ดี
10. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	3.22	0.44	พอใช้
	4.07	0.39	ดี

จากตาราง 9 พบว่าระยะที่ 4 นักเรียนมีพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่าพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงานเสร็จตามเวลาที่ครูกำหนด และหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้อยู่ในระดับดีมาก ส่วนรายการอื่นๆ นักเรียนมีพฤติกรรมอยู่ในระดับดี ยกเว้นการบอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้เพียงรายการเดียวที่ยังอยู่ในระดับพอใช้

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ระยะ สามารถนำมาเปรียบเทียบให้เห็นพัฒนาการด้านต่าง ๆ ในภาพประกอบ 2 ดังนี้

ภาพประกอบ 2 แสดงพัฒนาการของพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษจากการ สังเกต พฤติกรรม 4 ระยะ

จากภาพประกอบ 2 พบว่าในระยะแรกพฤติกรรมของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ระยะต่อมา ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นตามลำดับจนถึงในระยะที่ 4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นถึงระดับดีและดีมาก เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่ารายการพฤติกรรมที่นักเรียนมีพัฒนาการจากระยะที่ 1 ถึง ระยะ ที่ 4 มากที่สุด 3 รายการ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้

- รายการที่ 1 มีความรับผิดชอบช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม
 - รายการที่ 4 หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้
 - รายการที่ 2 ปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงานเสร็จตามเวลาที่ครูกำหนด
- รายการพฤติกรรมที่นักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นน้อยที่สุด มี 1 รายการ คือ รายการที่ 10 บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

บันทึกเพิ่มเติมจากแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

จากผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในบันทึกเพิ่มเติมของผู้สอนพบว่า

ระยะแรก (ระยะที่ 1) นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ความรับผิดชอบของแต่ละคนยังมีน้อย สังเกตได้จากการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคน แต่ละหน้าที่ยังไม่ชัดเจน เช่น สมาชิกในกลุ่มส่วนหนึ่งทำงานอย่างอื่นแทนที่จะช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มนักเรียน บางคนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เนื่องจากขาดความเชื่อมั่นในตนเองและอาจไม่กล้าพูดแสดง ความคิดเห็นของตนได้แต่เป็นผู้รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นฝ่ายเดียว นักเรียนบางคนไม่สนใจในขณะที่เพื่อนในกลุ่มทำกิจกรรม นอกจากนั้นกิจกรรมจากใบงานที่ต้องเขียนโดยใช้ภาษาของตน ส่วนใหญ่ยังไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ผู้วิจัยต้องนำมาแก้ไขในขั้นตอนสุดท้ายของการทำ กิจกรรม

ระยะต่อมา (ระยะที่ 2) นักเรียนคุ้นเคยกับการทำงานเป็นกลุ่มมากขึ้น สมาชิกในกลุ่มส่วนใหญ่รู้หน้าที่ของตน และรับผิดชอบหน้าที่ของตนค่อนข้างดี ทำให้การปฏิบัติกิจกรรมของกลุ่มรวดเร็วขึ้น ขณะปฏิบัติกิจกรรมนักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง และสามารถแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนคุ้นเคยในการฝึกกิจกรรมในลักษณะนี้ ในระยะที่ 1 แต่ในขั้นตอนทำกิจกรรมการทำแบบฝึกหัดต่อขึ้นส่วนและเรียนโครงสร้างอนุเจต (Paragraph) ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีปัญหา ทั้งนี้เนื่องมาจากขาดพื้นฐานทางไวยากรณ์ เช่น การใช้ คำเชื่อมประโยค รวมทั้งการจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

ระยะต่อมา (ระยะที่ 3) นักเรียนส่วนใหญ่สามารถรับผิดชอบหน้าที่ของตนได้เป็นอย่างดี การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มเป็นไปอย่างรวดเร็ว ขณะปฏิบัติกิจกรรมมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกันตลอดเวลา เช่น มีการเปรียบเทียบคำตอบของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม นักเรียนพยายามแก้ไขความบกพร่องด้านการเขียนในใบงานมากขึ้น และสามารถเรียงลำดับข้อความหรือเรื่องที่อ่านและบอกใจความสำคัญได้ดีขึ้น

ระยะสุดท้าย (ระยะที่ 4) นักเรียนคุ้นเคยกับการทำกิจกรรมจนสามารถดำเนินขั้นตอนกิจกรรมแต่ละขั้นตอนด้วยตนเอง เช่น เมื่อผู้วิจัยแจกใบงานสมาชิกแต่ละกลุ่มจะลงมือปฏิบัติหน้าที่ทันที ตลอดจนคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มของตนเสร็จก่อนกลุ่มอื่นๆ เกิดการแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างสนุกสนาน นักเรียนมีความสุข ในการเรียน

จากแบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ระยะและแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ระยะ โดยครูเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมพบว่านักเรียน ได้

ประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษสามารถสรุปได้ดังนี้ ระยะที่ 1 นักเรียนสับสนกับ บทบาท และหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ระยะที่ 2 นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการทำงานกลุ่มมากขึ้น ระยะที่ 3 นักเรียนมีความเชื่อมั่นตนเองในการแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม ระยะที่ 4 นักเรียนมีความสุขในการทำกิจกรรมการอ่าน และสามารถรับผิชอบหน้าที่ของตนเองได้ จากที่กล่าวมาจะ เห็นได้ว่า นักเรียนมีพัฒนาการในการทำกิจกรรมกลุ่มดีขึ้นตามลำดับ และเมื่อนำ มาเปรียบเทียบกับ แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่า ระยะที่ 1 นักเรียนยังขาดความ รับผิชอบในหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมาย เนื่องจากยังไม่คุ้นเคยกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น ระยะที่ 2 นักเรียนมีความรับผิชอบในหน้าที่ของตนเองดีขึ้น ระยะที่ 3 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้อย่าง รวดเร็ว ระยะที่ 4 นักเรียนสามารถดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองได้

จะเห็นได้ว่าจากผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และผลการสังเกต พฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสอดคล้องกันมากในด้านพัฒนาตนเองด้าน ความรับผิชอบเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการทราบว่าการสอนทักษะการอ่านโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) จะทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหรือไม่ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการใช้วิธีการสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่านเขียน (อ. 024) 1 ห้องเรียน จำนวน 53 คน

ระยะเวลาในการทดลอง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เวลาในการทดลอง 16 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์ละ 2 คาบ รวม 8 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) จำนวน 8 แผน ใช้เวลาในการทดลอง 16 คาบ ๆ ละ 50 นาที
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 25 ข้อ

3. แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ

4. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากการเปรียบเทียบผลทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบการอ่านก่อนและหลังการทดลอง แล้วหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ $t - test$ แบบ dependent จากนั้นจึงคำนวณหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ แต่ละระยะ แล้วจึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจากผลที่ได้รับจากการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ 4 ระยะ และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ 4 ระยะ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยซึ่งสรุปได้จากการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านก่อนและหลังการทดลอง แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน มีดังนี้

1. การใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลอง เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านภาษาอังกฤษในระดับดีมาก ด้านความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม การหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้และการปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด

อภิปรายผล

ผลจากการทดลองใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ที่พบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นนั้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากลักษณะสำคัญของวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-operative Learning) ทำให้ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะนอกจากจะจัดให้นักเรียนเรียนเป็นกลุ่มตามขั้นตอนของ เมอร์คอกซ์แล้ว ผู้วิจัยได้ใช้หลักการของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยจัดให้แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน และกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำงานให้แก่สมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม ซึ่งทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพ วิธีการจัดกลุ่มมีดังนี้คือ การจัดกลุ่มในขั้นเตรียมการ ผู้สอนได้จัดการเรียนการสอนตามวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) โดยแบ่ง ผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ มีสมาชิกจำนวน 5 – 6 คน และเนื่องจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยเฉลี่ยมีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และมีทั้งนักเรียนเก่งและไม่เก่ง ผู้สอนจึงจัดแบ่งกลุ่มให้อยู่คละกันในแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ให้นักเรียนมีโอกาสปรึกษาช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม จากนั้นจึงกำหนดบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มสลับเปลี่ยนกันไปในแต่ละครั้งที่ทำกิจกรรมการอ่านตามขั้นตอนทั้ง 7 ร่วมกัน ดังนี้คือ

- 1) ประธานกลุ่ม เป็นผู้ดูแลการทำงานและตรวจงานขั้นสุดท้ายของแต่ละใบงานก่อนนำเสนอ
- 2) สมาชิกคนที่ 1 เป็นผู้เขียนคำตอบให้ความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ในใบงานที่ 1 และเขียนคำตอบของคำถามย่อยๆ ที่ปรากฏอยู่ด้านข้างของเนื้อเรื่องในใบงานที่ 2
- 3) สมาชิกคนที่ 2 เป็นผู้เขียนคำตอบของคำถามแบบปลายเปิดโดยการเติมข้อความในใบงานที่ 3 และเขียนคำตอบของการถ่ายโอนข้อมูลในใบงานที่ 4
- 4) สมาชิกคนที่ 3 เป็นผู้เขียนคำตอบที่ได้จากการต่อกิจกรรม Jigsaw ร่วมกันของกลุ่มลงในใบงานที่ 5
- 5) สมาชิกคนที่ 4 เป็นผู้นำแถบประโยคข้อความที่ได้จากการต่อ Jigsaw ร่วมกันของกลุ่มติดบนกระดานดำ
- 6) สมาชิกคนที่ 5 เป็นผู้อ่านประโยคที่ได้จากการต่อกิจกรรม Jigsaw ร่วมกัน

จากการจัดการเรียนรู้อย่างกล่าวทำให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาส คิด พูด แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำ อย่างเท่าเทียมกัน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ดังผลปรากฏชัดเจนในผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ระยะ (ดูภาพประกอบ 1 หน้า 36) และจากผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ระยะ (ดูภาพประกอบ 2 หน้า 42) ที่พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการมากในด้านความรับผิดชอบช่วยเหลือกลุ่มจนประสบความสำเร็จ มีความสามารถปฏิบัติกิจกรรมอย่างรวดเร็ว กระตือรือร้นในการทำงาน นอกจากนี้การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศโดยการแบ่งกลุ่มทำให้เกิดผลดี คือ ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

นักเรียนมีโอกาสนำมาใช้ภาษาอย่างแท้จริง (Sprenger. 1973 : 12 – 15) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ แฮร์ริสและสมิท (Harris and Smith. 1980 : 252 – 255) ที่ว่า การที่นักเรียนได้อภิปรายร่วมกันในกลุ่ม จะเป็นการฝึกให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านดียิ่งขึ้น

2. การเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ วิธีสอนการอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) เป็นวิธีการสอนอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม และแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย เกิดความสนใจ กระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ดังผลจากการเปรียบเทียบจากการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ระยะ (รูปภาพประกอบ 1 หน้า 36) จากการสังเกตพฤติกรรมด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ระยะ (รูปภาพประกอบ 2 หน้า 42) และจากบันทึกเพิ่มเติมการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ (ฉบับที่เพิ่มเติมหน้า 37) พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น นักเรียนไม่รู้สึกรำคาญหรือเบื่อขณะปฏิบัติกิจกรรม ส่งผลให้นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็วขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ บาร์ทเลต (Bartellette. 1991 : 15) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการคิดและทำกิจกรรมจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเรียนตลอดเวลา

3. วิธีสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบูรณาการทักษะทางภาษา การสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) เป็นการอ่านในรูปแบบบูรณาการทักษะทางภาษา โดยจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาในด้านต่างๆ ได้แก่ ฟัง พูด เขียน ร่วมกับการอ่านตลอดเวลาที่ทำกิจกรรมดังนี้

3.1 กิจกรรมในขั้นที่ 1 การถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) คำถามที่ผู้สอนใช้จะเป็นคำถามที่สอดคล้องกับเรื่องที่จะอ่านและเป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมในการหาความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในใบงาน กิจกรรมทั้ง 2 นี้ ทำให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมและแสดงความคิดเห็นร่วมกันจึง สามารถทำกิจกรรมสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว ดังผลปรากฏในการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ระยะ (รูปภาพประกอบ 1 หน้า 36) และการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ระยะ (รูปภาพประกอบ 2 หน้า 42) ที่พบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านความเชื่อมั่นในตนเองสามารถสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ดีมาก

3.2 ในขั้นที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) และขั้นที่ 4 การทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Understanding the Text) นักเรียนจะต้องร่วมมือกันอ่านเพื่อหา

ความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้ ตลอดจนแสดงความคิดเห็นเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ในขณะทำกิจกรรมขั้นที่ 3 และ 4 นักเรียนจะมีการอภิปรายกันตลอดเวลา ดังผลปรากฏในการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ระยะ (รูปภาพประกอบ 1 หน้า 36) และการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ระยะ (รูปภาพประกอบ 2 หน้า 42) ที่พบว่านักเรียนสามารถหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ในงานจากพจนานุกรม และเลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ตลอดจนสามารถบอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ดีและดีมาก

3.3 ในขั้นที่ 5 การถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) และขั้นที่ 6 การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise & Paragraph) นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นพร้อมกับเขียนตอบในลักษณะที่เป็นภาษาของตนเอง พร้อมกับ สรุป วิเคราะห์ ตีความหมายของเรื่องที่อ่าน ดังผลปรากฏอยู่ในการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ (ดูตาราง 5 หน้า 35) และการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน (ดูตาราง 9 หน้า 41) ที่พบว่านักเรียนสามารถ สรุป ตีความหมาย และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ตลอดจนสามารถเรียงลำดับข้อความหรือเรื่องที่อ่านตามลำดับอนุเจต (Paragraph) ได้ดีและดีมาก

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านพร้อมกันโดยตลอดซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (กรมวิชาการ. 2541 : 150) ที่กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาต้องคัดเลือกเนื้อหาที่เอื้อต่อการบูรณาการทักษะภาษา 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ ตีความหมาย บอกรายละเอียดของข้อมูล ตลอดจนสามารถพัฒนาการเขียนสรุป เรียบเรียงเนื้อหาอย่างมีระบบและสามารถเขียนข้อความในระดับย่อหน้า (Paragraph) ได้ นอกจากนี้เกษม บำรุงเวช (2530 : 5) ยังกล่าวไว้ในงานวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) และวิธีการสอนตามคู่มือครูว่าการบูรณาการทักษะทางภาษาเข้าด้วยกันจะช่วยลดปัญหาความเบื่อหน่ายของผู้เรียนอย่างมาก เพราะนักเรียนได้มีโอกาสฝึกกิจกรรมและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

4. วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) เป็นวิธีสอนที่มีกิจกรรมที่สนุกสนาน ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข กระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม และเอื้อให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในด้านการใช้

ภาษาของตนเองให้สูงขึ้น ดังผลปรากฏชัดเจนในบันทึกเพิ่มเติมการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ (ฉบับที่เพิ่มเติมหน้า 37) บันทึกเพิ่มเติมการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน (ฉบับที่เพิ่มเติมหน้า 43) ที่พบว่า นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน ชอบการสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) และมีความสุขในการเรียน

5. การสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ในขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (Understanding the Vocabulary) โดยการเปิดพจนานุกรม ช่วยทำให้นักเรียนมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันและทำให้เกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่าน การจับใจความสำคัญของเรื่องที่ได้ เพราะความรู้ด้านคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อที่จะใช้สื่อความหมายในด้านต่างๆ ดังผลปรากฏในการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ระยะ (รูปภาพประกอบ 1 หน้า 36) และการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ระยะ (รูปภาพประกอบ 2 หน้า 42) ที่พบว่านักเรียนสามารถเลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน สรุปและตีความหมายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิตรวิทย์ โกวิทวาทิ (2514 : 59 – 62) ที่ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนที่มีความเข้าใจคำศัพท์สูงจะมีความเข้าใจในการอ่านสูงด้วย

ส่วนผลจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่พบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านความสามารถในการบอกใจความสำคัญน้อยกว่าด้านอื่นๆ นั้นอาจเป็นเพราะประสบการณ์ในการใช้ทักษะทางภาษาด้านการสรุปความและแปลความยังน้อย นักเรียนมีพื้นฐานไวยากรณ์ ด้านคำเชื่อมต่างๆ ไม่เพียงพอตลอดจนระยะเวลาในการทดลองจำกัด จึงทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านนี้น้อยกว่าด้านอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การสอนการอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ในขั้นกิจกรรมการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนและเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise & Paragraph) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนบอกใจความสำคัญของอนุเจตนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียนด้วย โดยเฉพาะผู้เรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้นต้นๆ เช่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หรือ 2 ผู้สอนควรกำหนดประโยคที่ระบุใจความสำคัญไว้ในขั้นตอนการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วน (Jigsaw) ด้วย เพราะผู้เรียนอาจไม่สามารถเขียนประโยคบอกใจความสำคัญได้ด้วยตัวเอง

2. ในการสอนการอ่านโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ครูผู้สอนควรพิจารณาโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องแต่ละเรื่องว่าเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนหรือไม่ แล้วจึงนำมาสอนก่อนที่จะให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการอ่านเพื่อให้ นักเรียนสามารถตีความ สรุปความได้เร็วขึ้น และเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

3. ในการสอนการอ่านโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ควรใช้ห้องเรียนที่มีขนาดใหญ่ สามารถเคลื่อนที่อุปกรณ์ต่างๆ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ได้ง่าย เพื่อสะดวกในการจัดกิจกรรมกลุ่ม และควรจัดให้อยู่ห่างจากห้องเรียนอื่นๆ พอสมควร เพราะการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้ผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันตลอดเวลา จึงมักมีเสียงดังขณะปฏิบัติกิจกรรม

4. ผู้สอนควรจัดหาอุปกรณ์เพื่อความสะดวกในการเรียนการสอน เช่น พจนานุกรม และกระดากวสำหรับติดแถบประโยคสำรองไว้ เป็นต้น

5. ผู้สอนควรจัดคละนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันไว้ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อฝึกให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ

2. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน ฯลฯ เนื่องจากวิชาดังกล่าวเป็นวิชาที่ผู้สอนสามารถเน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาได้เช่นเดียวกัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). *หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542*. กรุงเทพฯ : ชุรสภาลาดพร้าว.
- กรมสามัญศึกษา. (2541). *การศึกษาสภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์
- กาญจนา วัฒนา. (2544). *การวิจัยในชั้นเรียน*. มปท.
- กาญจนา ศรีภักทวิทย์. (2533). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านวิธี MIA และวิธีสอนตามคู่มือครู*. ปริญญาโท กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เกษม บำรุงเวช. (2530). *การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และวิธีสอนตามคู่มือครู*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรัญ รัตนศิลา. (2539). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี MIA และวิธีสอนตามคู่มือครู*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ชวาล แพร่ตฤณ. (2520). *เทคนิคการเขียนข้อสอบ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษร.
- ชุมพร ขงกิตติกุล. (2539). *จิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- ประเทืองสุข ยังเสถียร. (2542). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในโรงเรียนรัฐบาลเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- สุสติ ปทุมรักษ์. (2532). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน เจตคติ และการระลึกสิ่งที่อ่าน* *ได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบวิธี MLA และการสอนอ่าน* *ตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย* *มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- พรชูลี อาชวอรุณ. (2541) *การเรียนรู้ภาษาที่ 2 : ผลการวิจัยเอกสาร. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์* *มหาวิทยาลัย.*
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ :* *โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล*
- พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ. (2514). *การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์กับความ* *เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปริญญาโท กศ.ม.* *กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- เพ็ญศรี รังยากุล. (2531). *การอ่านภาษาอังกฤษ 1 . พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย* *รามคำแหง.*
- มณีนรัตน์ สุขจิรัตน์. (2529). *ภาษาและการคิด. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา. จุฬาลงกรณ์* *มหาวิทยาลัย.*
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). *เทคนิคการวัดผลการเรียน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.*
- _____. (2540). *สถิติวิทยาทางการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :* *สุวีริยาสาส์น.*
- ล้วน สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.*
- ละเอียด จุฑานันท์. (2542). *แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สถาบัน* *พัฒนาวิชาการ*
- วิชาพร คงอาจารย์. (2542) *การประเมินผลการเรียน. พิษณุโลก : สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.*
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ :* *ไทยวัฒนาพานิช.*
- สมุทร เชื้อขาวนิช. (2530). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :* *มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532) *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์* *มหาวิทยาลัย.*
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี. (2540). *แผนพัฒนาการศึกษา.* *แห่งชาติ.ฉบับที่ 8. (2540-2544). กรุงเทพฯ : อรรถผลการพิมพ์*

- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). *เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา จารุจินดา. (2536). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และวิธี PANAROMA....* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- _____. (2543). *การพัฒนาข้อทดสอบภาษาอังกฤษให้เป็นมาตรฐาน (Development and Standardization of English Language test.)* กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารีย์ หลงสมบุญ. (2542). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ในโรงเรียนรัฐบาลเขตการศึกษา 1*. กรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ่ายเอกสาร.
- อรุณี วีระยะจิตร. (2532). *การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bartelett, L. (1995). *Teacher Development through Reflective Teaching from Second Language Teacher Education*, Richards. J.C and Nunan New York : Cambridge University Press.
- Benamins. (1979). *Taxonomy of Education Objective. 2nd*. ed., London : Longman
- Bond and Niles A, Tinker. (1987). *Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction*. New York : Appleton Century Crofts.
- Conley, Mark W. (1995). *Content Reading Instruction : A communicate Approach 2nd* ed. New York : MrGran – Itill, Inc.
- Crawley, Sharon (1995). *Strategies For guiding Reading*. New York : A Simon & Schuster. Inc.
- Delaney, Norma McLuckie. (1990) “The Effect of Strategy Training on Comprehension of Implicit and Explicit Information in Familiar and Unfamiliar Expository Test,” *Dissertation Abstract International*. 46 (01) 111 – A
- Finocchiaro and Brumfit, C.J. (1988). *Teaching the General Student in Johnson K. and Morrow Communication in the Classroom*. London : Longman.
- Goodman, Yetta M. and others. (1983). *Reading Miscue Inventory : Alternative*

- Procedures*. New York : Richard C. Owen Publishers, Inc.
- Gunning, Thomas G. (1992). *Creating Reading Instruction For All Children*. Massachusetts : Allyn & Bacon.
- Harris, Albert. J. (1956) *How to Increase Reading Ability 3rd ed.* New York : Longmans, Queen And Co.
- Harris, Albert. J. and Edward R. Sipay. (1979). *How to Teach Reading*. New York : Longman Inc.
- Miller, Lyle L. (1972). *Developing Efficiency. 3rd ed.* Minisota : Burgess Publishing Company.
- Miller, Wilma H. (1973). *The first R : Elementary Reading Today*. New York : Holt – Rinehart and Winston, Inc.
- Morris, A . and Dore, N. Stewart. (1984) . *Learning to Learn from Text*. Singapore : Addison – Wesley Publishing Company.
- Murdoch, George S. (1986). A More Integrated Approach to the Teaching of Reading, *English Teaching Forum*. 34 (1) : 9-15.
- Nelson, Gayle L. (1984). Reading : A Student Centered Approach.” *English Teaching Forum*. 22 (4) : 2-5}8.
- Ur. Penny. (1981) . *Discussions That Work : Task Centered Fluency Practice* Cambridge : Cambridge University Press.
- Rubin, Dorothy. (1993). *A Practical Approach to Teaching Reading 2,nd . ed.* New York : A Simon & Schuster, Inc.
- Seafors and Readence, John E. (1994). “*Helping Children Learn to Read. 3rd . ed.* Needham Heights : Allyn & Bacon.
- Smith, F. (1971) *Understanding Reading A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read*. New York : Holt, Rinehart & Winston.
- Stauffer Russes G. (1975). *Directing and Reading – Thinking Process*. New York : Harrer and Row.
- Stevick, Earl w. (1976). *Memory, Meaning and Method*. Rowley, Massachusetts, Newbury House.
- Vinacke, W.E. (1988). *The Psychology of Thinking*. New York : McGraw - hill.

Widdowson, H.G. (1985) *Explorations in Applied Linguistics*. London : oxford University Press.

Williams, Eddie. (1986). *Reading in the Language Classroom*. London : Mcmillian Publisher

ภาคผนวก ก
แผนการสอน (Lesson Plan)

Fast Food

Today, you can find fast food restaurants in every big city. In some place, you stand in a line and get a hamburger or a hot dog in a paper bag ; in others you can pick up a tray of fish, chicken or pizza ; and in some fast food restaurants you can drive your car up to a window and place your order. A few minutes later a worker passes you your food through the window and you can drive away and eat in your car.

In New York, Paris, Tokyo, Singapore and thousands of other cities around the world, new fast food restaurants open every day. But why do people prefer fast food restaurants to more comfortable restaurants. They can sit quietly at a table and watch the world go by? Two things make fast food restaurants popular, speed and price. People's time is valuable. They may have only thirty minutes for lunch. They don't want to waste a lot of time eating or preparing food.

The service is fast, so they can order the food which they want to and finish in less than fifteen minutes. And price is inexpensive

From : Read and Learn, Unit 2 p.7

ตัวอย่างแผนการสอน

เวลา 2 คาบ 100 นาที

สาระสำคัญ การอ่านเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของร้านอาหารประเภท Fast Food ทำให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดของตนเองเกี่ยวกับอาหารประเภท Fast Food และใช้ทักษะการอ่านเพื่อหาข้อมูลและจับใจความสำคัญ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการอ่านสิ่งต่างๆในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถหาข้อมูลจากเรื่องที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความที่อ่านได้
3. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากเรื่องที่อ่านและนำคำศัพท์ไปใช้ได้ถูกต้อง

สื่อการสอน

1. ใบงาน (Worksheet)
2. รูปภาพ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ครูอธิบายเกี่ยวกับการเรียนการสอนการอ่านโดยวิธีแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) พร้อมกับแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5-6 คน โดยกำหนดหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม ดังนี้

- 2.1 ประธานกลุ่ม เป็นผู้ดูแลการทำงาน และตรวจงานชิ้นสุดท้ายของแต่ละใบงานก่อนนำเสนอ
- 2.2 สมาชิกคนที่ 1 เป็นผู้เขียนคำตอบในใบงาน A , B
- 2.3 สมาชิกคนที่ 2 เป็นผู้เขียนคำตอบในใบงาน C , D
- 2.4 สมาชิกคนที่ 3 เป็นผู้เขียนคำตอบในใบงาน E
- 2.5 สมาชิกคนที่ 4 เป็นผู้นำแถบประโยคข้อความที่ได้จากการต่อ Jigsaw ร่วมกันของกลุ่มติดบนกระดานดำ
- 2.6 สมาชิกคนที่ 5 เป็นผู้อ่านประโยคที่ได้จากการทำกิจกรรม Jigsaw ร่วมกัน

* สมาชิกแต่ละคนจะต้องสลับหน้าที่กันไปทุก 2 คาบ *

ครูดำเนินการสอนโดยวิธีแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA)ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การตั้งคำถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) : 10 นาที

- ครูแสดงภาพเกี่ยวกับอาหารประเภท Fast Food แล้วถามคำถามต่อไปนี้

- ◆ Do you like this food?
- ◆ What is it ?
- ◆ Where can you buy it ?
- ◆ Do you like fast food restaurants ?
- ◆ Why do (don't) you like fast food restaurants ?

- ครูเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน

2. การทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) : 15 นาที

- ครูแจกใบงานคำศัพท์ (Worksheets A) เพื่อให้แต่ละกลุ่มช่วยกันค้นหาความหมายของคำศัพท์ ในแบบฝึกหัดโดยให้ค้นหาจากการเปิดพจนานุกรม โดยใช้คำสั่งดังต่อไปนี้

- ◆ Divide into groups of six.
- ◆ Give the meanings of these words.
- ◆ 5 minutes for this task.
- ◆ You can use your dictionary.

- ครูประเมินผลการทำงานของนักเรียน โดยสังเกตจากการทำงานของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

- ครูเฉลยคำตอบโดยให้ผู้แทนนักเรียนคนใดคนหนึ่งจากแต่ละกลุ่มเป็นผู้ตอบคำถามที่แต่ละกลุ่มจนครบทุกข้อ โดยใช้คำถามดังต่อไปนี้

- ◆ What does the word “comfortable” mean ?

.....etc.....

3. การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) : 25 นาที

- ครูแจกใบงาน (Worksheet B) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับ Fast Food แล้วให้แต่ละกลุ่มทำความเข้าใจเนื้อเรื่องพร้อมกับทำแบบฝึกหัดตอบคำถามย่อย ๆ ที่ปรากฏอยู่ด้านข้างของเนื้อเรื่องโดยใช้

คำสั่งดังต่อไปนี้

- ◆ Read this story and answer the questions beside the passage.
- ◆ 10 minutes for this task.

- ครูสังเกตการร่วมกิจกรรมของแต่ละกลุ่มและแนะนำกลุ่มที่ประสบปัญหาในการอ่าน

- ครูให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มเขียนคำตอบบนกระดาน

- ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องโดยทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่านพร้อมกับนักเรียนทีละอนุเขต (Paragraph) จนจบเรื่อง

4. การทำความเข้าใจกับเรื่อง (Understanding the Text) : 10 นาที

- ครูแจกใบงาน (Worksheet C) พร้อมบอกวิธีทำแบบฝึกหัดโดยใช้คำสั่งดังต่อไปนี้

◆ Complete the sentences according to the text.

◆ 7 minutes for this task.

- ครูสังเกตการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันของนักเรียน

- ครูให้นักเรียนตอบคำถามพร้อมกับบอกรายละเอียดของแหล่งที่มาของคำตอบนั้นโดยให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งของแต่ละกลุ่มเป็นผู้ตอบคำถามทีละกลุ่มโดยใช้คำถาม ดังต่อไปนี้

◆ What is your answer?

◆ Where do you find your answer?

- ครูเขียนคำตอบที่ถูกต้องบนกระดาน

5. การถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) : 15 นาที

- ครูแจกใบงาน (Worksheet D) แล้วให้แต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านเรื่อง Fast Food มาเติมลงในตารางที่กำหนดให้โดยใช้คำสั่งดังต่อไปนี้

◆ Draw pictures of fast food in to column A .

◆ Write names of fast food restaurants in to column B .

◆ 5 minutes for this task.

- ครูรวบรวมใบงานของแต่ละกลุ่มเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

6. การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนและเรียงโครงสร้างอนุเขต (Jigsaw Exercise & Paragraph Structure) : 20 นาที

- ครูแจกชิ้นส่วนต่าง ๆ ของแต่ละประโยคให้แต่ละกลุ่มช่วยกันต่อชิ้นส่วนแต่ละประโยคให้ถูกต้องโดยใช้คำสั่งดังต่อไปนี้

◆ Join the given stripes in to four completed sentences.

◆ 7 minutes for this task.

- ครูให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานในการต่อชิ้นส่วนต่าง ๆ ของแต่ละประโยคโดยการเรียกอ่านทีละกลุ่ม

- ครูเฉลยแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนต่าง ๆ ของแต่ละประโยคที่เกี่ยวกับเรื่อง Fast Food โดยติดประโยคที่ถูกต้องบนกระดาน

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันนำประโยคที่ถูกต้องจากการต่อชิ้นส่วนของประโยคไปเติมในแผนผังของใบงาน (worksheet E) ที่กำหนด แล้วให้นักเรียนเรียงลำดับเขียนเป็นอนุเฉท (Paragraph) โดยใช้คำดังต่อไปนี้

- ◆ Put the sentences into the correct places in the diagram.
- ◆ Write them into a paragraph.
- ◆ 5 minutes for this task.

- ครูเฉลยคำตอบพร้อมกับนักเรียน โดยการถามพร้อมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยคที่นำมาเขียนเป็นอนุเฉท (Paragraph)

7. การประเมินผลและแก้ไข (Evaluation & Correction) : 5 นาที

- ครูแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาของนักเรียนที่พบในขั้นตอนที่ 4,5,6 ร่วมกับนักเรียน

(WORKSHEET A)

Directions : Write the meanings of the vocabulary.

(you can use your dictionary.)

1. tray (n.) = _____	10. waste (v.) = _____
2. place (n.) = <u>วาง</u>	11. popular (adj.) = <u>เป็นที่นิยม</u>
3. order (v.) = _____	12. prepare (v.) = _____
4. prefer (v.) = <u>พอใจ</u>	13. service (n.) = <u>การบริการ</u>
5. speed (n.) = _____	14. inexpensive (adj) = <u>ราคาถูก</u>
6. valuable (adj.) = <u>มีค่า</u>	15. meal (n.) = _____
7. pass (v.) = _____	
8. pick up (v.) = _____	
9. comfortable (adj.) = _____	

(WORKSHEET B)

Directions : Read the passage with your friends in group
and answer the questions

1. Is there any place like this in Thailand?
.....

Today, you can find fast food restaurants in every big city. In some place, you stand in a line and get a hamburger or a hot dog in a paper bag ;in others you can pick up a tray of fish, chicken or pizza ; and in some Fast food restaurants you can drive your car up to a window and place your order. A few minutes later a worker passes you your food through the window and you can drive away and eat in your car.

2. The word with the opposite meaning of comfortable is.....

In New York , Paris , Tokyo, Singapore and thousands of other cities around the world, new fast food restaurants open every day . But why do people prefer fast food restaurants to more comfortable ² restaurants. They ³ can sit quietly at a table and watch the world go by ? Two things ⁴ make fast food restaurants popular, speed and price, People's time is valuable. They may have only thirty minutes for lunch. They don't want to waste a lot of time eating or preparing food.

The service is fast, so they can order the food which ⁵ they want to eat and finish in less than fifteen minutes. And price is inexpensive ⁶

3. refers to
.....

4. refers to
.....

5. refers to
.....

6.The opposite word is
.....

(WORKSHEET C)

Directions: Complete the following sentences according to the text

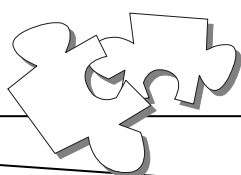
1. People like fast food because.....
2. You can find fast food restaurants in every big city because
3. The best title for this story should be

(WORKSHEET D)

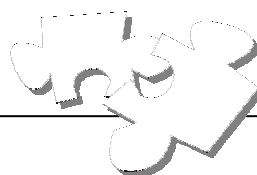
Directions : Draw the pictures of fast food into column A and write the names of
restaurants into column B

A	B

Rearrange the given stripes into 4 completed sentences.

Jigsaw Exercise

Today ,people can find them

are popular

in fast food restaurants.

The service is fast

in every big city around the world.

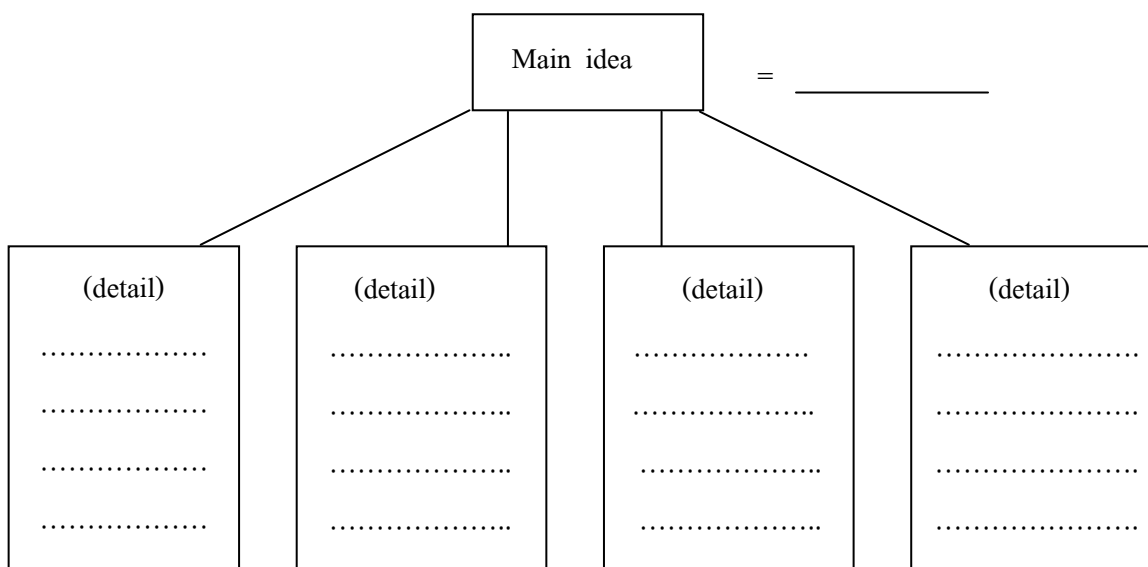
Many people like to eat

and prices are cheap.

Fast Food Restaurants

(WORKSHEET E)

Directions : Put the four completed sentences into the correct places in the diagram and with the main idea. Then write the short paragraph in the spaces below.

ภาคผนวก ข

- **แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ**
- **แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ**
- **แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ**

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ENGLISH READING COMPREHENSION TEST

50 minutes 25 items

Part. I Choose the best vocabulary

1. David works as a manager of a company that produces electric equipment.

The underlined word means.....

- a. an organization that makes or sells goods.
- b. a group of people who work together.
- c. a small area where people live.
- d. a club where people meet regularly.

2. People in Amphur Borsang make umbrellas for sale.

What does the underlined word mean?

a. display	c. produce
b. appear	d. offer

3. Most of the passengers died in the accident but he could survive.

This means he was still.....

a. surprised	c. alone
b. injured	d. alive

4. We look after Sandy's kids until she gets home from work.

What does the underlined word mean?

a. take care of	c. watch
b. feed	d. be fond of

5. The doctor suggests that Mr. Brown should stop smoking because of his bad health.

The underlined word means.....

a. controls	c. decides
b. advises	d. allows

Part II. Read the passages and choose the best main idea.

Many birds don't sing when it is raining very hard. This is also true when there is a strong wind. Birds do not sing much when it is very cold. Just before or after a storm, many birds sing more than they usually do

6. The main idea of this paragraph is.....

- a. why birds sing very much.
- b. how many birds do not sing.
- c. when birds sing and do not sing.
- d. why birds sing and do not sing.

Sometimes we write letters on paper. We do our homework on it. We read books which are made of paper. Sometimes we eat from paper dishes or drink from paper cups. We carry things in paper bags. We draw on paper.

7. The main idea of the paragraph is.....

- a. how paper is made.
- b. how paper helps us.
- c. what paper is made.
- d. why people use paper.

A cat is one of the smartest of all animals. It is not easy to train cats but they can be taught many tricks. They can be taught to open doors and turn on tops.

8. The main idea of the paragraph is.....

- a. what cats can learn.
- b. why cats like people.
- c. why people train cats.
- d. how to train cats.

Tomorrow morning is an important day for Dennis. He will play in his first game on the school football team. He wants to be a good football player. This afternoon he is practicing a lot. Practice will make him a good player.

9. The main idea of this paragraph is.....
- Dennis is at practice this afternoon.
 - Our school football team is a good one.
 - tomorrow is an important day for Dennis.
 - practice will make him a good player.

My father is a mechanic because he enjoys fixing cars. He likes to look at the engine and the brakes. He says, Ilsa, this is a good job. Why won't you be a mechanic when you're older? But I don't want to be a mechanic. I don't like cars. I want to be a doctor.

10. The main idea in this paragraph is.....
- Ilsa likes the same job as his father.
 - Ilsa likes the same job as his mother.
 - Ilsa's father doesn't like his job.
 - Ilsa wants to be a doctor.

Part III. Read the passage and choose the best answer.

Betty tells Susan, her new neighbor about Kate who lives alone and needs nothing. She doesn't need friends, children or neighbors. She works very hard and work is the only important thing in her life.

11. Which is true according to the passage?
- Betty works hard.
 - Susan doesn't want any friends.
 - Kate only wants to do her work.
 - Kate is Betty and Susan's friend.

12. According to the passage, Kate.....

- a. has many children.
- b. is single.
- c. is a housewife.
- d. has two close friends, Betty and Susan.

This is really a very fast game, the fastest I have seen so far this year. Both sides are fighting for the ball all the time. The crowd is loving every minute of it. They're shouting at the top of their voice.

13. Why is the crowd loving every minute of the game?

- a. the game takes a long time.
- b. the game is very exciting.
- c. the game is rarely fast.
- d. the game is very fast.

14. Which is true according to the story?

- a. The writer never sees games.
- b. The writer has seen many fast games.
- c. This game is as fast as the other games.
- d. The writer watches this game for a long time.

Johnny was a farmer who had many sons. He wanted them to become good farmers. He has been sick for a long time. When he was dying, he called his sons and said, "Boy, I have hidden my wealth in the wine yard. Search for it because it is all I give you. His sons thought that their father buried a treasure in the wine yard, When the farmer was dead a week later, they dug in wine yard, looking for the treasure until they had ploughed the wine yard so well that they had fine grapes. The best treasure is what they get from hard work.

15. "Search for it" (line 3). "it" refers to the farmer's.....
- a. wine yard
 - c. wealth
 - d. crops
 - b. hard work
16. Johnny told his sons about his wealth because.....
- a. he wanted them to become good farmers.
 - b. he had actually hidden some money.
 - c. he wanted them to find out his puzzle.
 - d. he hid the valuable things under the ground.
17. What did the farmer's sons get instead of the treasure?
- a. wine yard.
 - c. fine crops.
 - b. golden bowls.
 - d. a box of diamonds.
18. they (line 5) refers to.....
- a. the grapes
 - b. the farmer's sons.
 - c. the farmer and his sons.
 - d. the wine yards and treasure.
19. What is the best title for this story?
- a. The Good Crops
 - c. The Farmer's Sons
 - b. The Best Treasure
 - d. The Wealth

Let us recall the principles of this plan of eating, which will both make you slim and keep you healthy. They were, firstly, you should cut down food as much as possible. The foods contain carbohydrates (sugar and starch) – food like sweet, biscuits, bread, cake, and puddings. Secondly, you should eat those food which will give you all the protein, vitamins and mineral elements you need. This means that you can eat as much as you like those foods which contain no sugar or starch – meat, fish, eggs, cheese, butter, cream, margarine. If you do this – if you change to this new and better way of eating – three things will happen. Firstly, you will lose your excessive weight. Secondly, you will not feel hungry. Thirdly, you will reach a level of health which you have forgotten or never even knew.

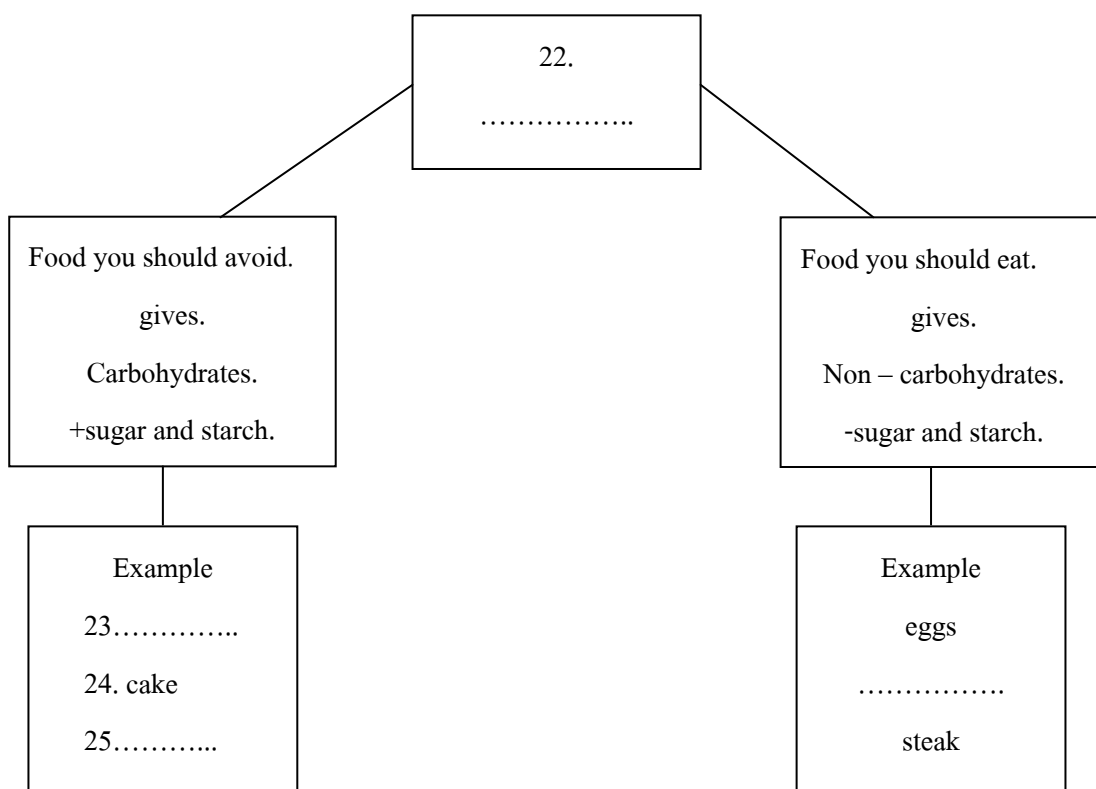
20. What kind of food doesn't give vitamin?

- a. meat
- b. orange
- c. bread
- d. milk

21. The writer wants readers to know about.....

- a. how to eat carefully.
- b. how to cook good food.
- c. how to choose fresh food.
- d. how to select healthy food.

Complete the diagram by using the information from the passage

- 22. a. Food
 - b. Principle of eating
 - c. Health
 - d. Plan of eating
- 23. a. meat
 - b. fish
 - c. biscuits
 - d. cheese
- 24. a. margarine
 - b. pudding
 - c. bread
 - d. sweets
- 25. a. cheese
 - b. margarine
 - c. pudding
 - d. cream

แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนประเมินความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของตนเองขณะที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนที่ตรงกับความสามารถของตนแต่ละข้อ
2. ระดับคะแนนมี 5 ระดับ ดังนี้
 - 5 หมายถึง มากที่สุด
 - 4 หมายถึง มาก
 - 3 หมายถึง ปานกลาง
 - 2 หมายถึง น้อย
 - 1 หมายถึง น้อยที่สุด

รายการพฤติกรรม	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม					
2. ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็วทำงานเสร็จตามเวลาที่ครูกำหนด					
3. ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และคาดคะเนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านได้					
4. ข้าพเจ้าสามารถหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้					
5. ข้าพเจ้าสามารถเลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้					
6. ข้าพเจ้าสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้					
7. ข้าพเจ้าสามารถบอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้					
8. ข้าพเจ้าสามารถสรุป ตีความหมายข้อความจากเรื่องที่อ่านให้เป็นรูปภาพ หรือแผนผังได้					
9. ข้าพเจ้าสามารถเรียงลำดับข้อความ หรือเรื่องที่อ่านตามลำดับของอนุเฉท (paragraph) ได้					
10. ข้าพเจ้าสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้					

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

สังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เมื่อได้รับการสอนอ่านโดยวิธีแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน ซึ่งมีระดับ 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยที่สุด

รายการพฤติกรรม	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. มีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม					
2. ปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงานเสร็จตามเวลาที่ครูกำหนด					
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และคาดคะเนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านได้					
4. หาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ จากพจนานุกรมได้					
5. เลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้					
6. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้					
7. บอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้					
8. สรุป ตีความหมาย และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้					
9. เรียงลำดับข้อความ หรือเรื่องที่อ่านตามลำดับของอนุเจต (paragraph) ได้					
10. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้					

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

- ตารางแสดงความสามารถด้านการอ่านของ
นักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

**ตาราง 10 แสดงคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลัง
การทดลอง**

ลำดับที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	ความแตกต่าง(D)	(ความแตกต่าง) ²
1	8	12	4	16
2	5	10	5	25
3	7	12	5	25
4	6	10	4	16
5	6	11	5	25
6	19	22	3	9
7	13	16	3	9
8	5	10	5	25
9	8	11	3	9
10	6	13	7	49
11	8	12	4	16
12	8	16	8	64
13	6	10	4	16
14	8	13	5	25
15	11	17	6	36
16	14	19	5	25
17	7	15	8	64
18	14	20	6	36
19	10	19	9	81
20	3	11	8	64
21	6	15	9	81
22	5	9	4	16
23	6	11	5	25
24	9	13	4	16
25	9	14	5	25
26	6	12	6	36
27	7	14	7	49

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	ความแตกต่าง(D)	(ความแตกต่าง) ²
28	10	17	7	49
29	6	10	4	16
30	5	11	6	36
31	7	9	2	4
32	11	14	3	9
33	8	10	2	4
34	6	14	8	64
35	3	9	6	36
36	5	11	6	36
37	8	13	5	25
38	7	11	4	16
39	5	10	5	25
40	9	14	5	25
41	7	12	5	25
42	7	11	4	16
43	7	10	3	9
44	6	12	6	36
45	9	16	7	49
46	5	11	6	36
47	8	15	7	49
48	6	12	6	36
49	8	14	6	36
50	4	10	6	36
51	6	11	5	25
52	9	13	4	16
53	12	16	4	16
= 53	$\sum x_1 = 404$	$\sum x_2 = 683$	D = 278	$\sum D^2 = 1646$

จากตาราง 10 จะได้ค่า $\bar{X}$ ก่อนการทดลอง $\frac{404}{53} = 7.6$
 $\bar{x}$ หลังการทดลอง $\frac{683}{53} = 12.9$

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการทราบว่าการสอนทักษะการอ่านโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) จะทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหรือไม่ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการใช้วิธีการสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่านเขียน (อ. 024) 1 ห้องเรียน จำนวน 53 คน

ระยะเวลาในการทดลอง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เวลาในการทดลอง 16 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์ละ 2 คาบ รวม 8 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) จำนวน 8 แผน ใช้เวลาในการทดลอง 16 คาบ ๆ ละ 50 นาที
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 25 ข้อ

3. แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ

4. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากการเปรียบเทียบผลทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบการอ่านก่อนและหลังการทดลอง แล้วหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ $t - test$ แบบ dependent จากนั้นจึงคำนวณหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ แต่ละระยะ แล้วจึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจากผลที่ได้รับจากการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ 4 ระยะ และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษ 4 ระยะ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยซึ่งสรุปได้จากการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านก่อนและหลังการทดลอง แบบประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน มีดังนี้

1. การใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลอง เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านภาษาอังกฤษในระดับดีมาก ด้านความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม การหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้และการปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด

อภิปรายผล

ผลจากการทดลองใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ที่พบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นนั้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากลักษณะสำคัญของวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-operative Learning) ทำให้ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะนอกจากจะจัดให้นักเรียนเรียนเป็นกลุ่มตามขั้นตอนของ เมอร์คอกซ์แล้ว ผู้วิจัยได้ใช้หลักการของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยจัดให้แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน และกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำงานให้แก่สมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม ซึ่งทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพ วิธีการจัดกลุ่มมีดังนี้คือ การจัดกลุ่มในขั้นเตรียมการ ผู้สอนได้จัดการเรียนการสอนตามวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) โดยแบ่ง ผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ มีสมาชิกจำนวน 5 – 6 คน และเนื่องจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยเฉลี่ยมีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และมีทั้งนักเรียนเก่งและไม่เก่ง ผู้สอนจึงจัดแบ่งกลุ่มให้อยู่คละกันในแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ให้นักเรียนมีโอกาสปรึกษาช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม จากนั้นจึงกำหนดบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มสลับเปลี่ยนกันไปในแต่ละครั้งที่ทำกิจกรรมการอ่านตามขั้นตอนทั้ง 7 ร่วมกัน ดังนี้คือ

- 1) ประธานกลุ่ม เป็นผู้ดูแลการทำงานและตรวจงานขั้นสุดท้ายของแต่ละใบงานก่อนนำเสนอ
- 2) สมาชิกคนที่ 1 เป็นผู้เขียนคำตอบให้ความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ในใบงานที่ 1 และเขียนคำตอบของคำถามย่อยๆ ที่ปรากฏอยู่ด้านข้างของเนื้อเรื่องในใบงานที่ 2
- 3) สมาชิกคนที่ 2 เป็นผู้เขียนคำตอบของคำถามแบบปลายเปิดโดยการเติมข้อความในใบงานที่ 3 และเขียนคำตอบของการถ่ายโอนข้อมูลในใบงานที่ 4
- 4) สมาชิกคนที่ 3 เป็นผู้เขียนคำตอบที่ได้จากการต่อกิจกรรม Jigsaw ร่วมกันของกลุ่มลงในใบงานที่ 5
- 5) สมาชิกคนที่ 4 เป็นผู้นำแถบประโยคข้อความที่ได้จากการต่อ Jigsaw ร่วมกันของกลุ่มติดบนกระดานดำ
- 6) สมาชิกคนที่ 5 เป็นผู้อ่านประโยคที่ได้จากการต่อกิจกรรม Jigsaw ร่วมกัน

จากการจัดการเรียนรู้อย่างกล่าวทำให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาส คิด พูด แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำ อย่างเท่าเทียมกัน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ดังผลปรากฏชัดเจนในผลการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ระยะ (ดูภาพประกอบ 1 หน้า 36) และจากผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ระยะ (ดูภาพประกอบ 2 หน้า 42) ที่พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการมากในด้านความรับผิดชอบช่วยเหลือกลุ่มจนประสบความสำเร็จ มีความสามารถปฏิบัติกิจกรรมอย่างรวดเร็ว กระตือรือร้นในการทำงาน นอกจากนี้การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศโดยการแบ่งกลุ่มทำให้เกิดผลดี คือ ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

นักเรียนมีโอกาสนำมาใช้ภาษาอย่างแท้จริง (Sprenger. 1973 : 12 – 15) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ แฮร์ริสและสมิท (Harris and Smith. 1980 : 252 – 255) ที่ว่า การที่นักเรียนได้อภิปรายร่วมกันในกลุ่ม จะเป็นการฝึกให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านดียิ่งขึ้น

2. การเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ วิธีสอนการอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) เป็นวิธีการสอนอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม และแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย เกิดความสนใจ กระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ดังผลจากการเปรียบเทียบจากการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ระยะ (รูปภาพประกอบ 1 หน้า 36) จากการสังเกตพฤติกรรมด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ระยะ (รูปภาพประกอบ 2 หน้า 42) และจากบันทึกเพิ่มเติมการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ (ฉบับบันทึกเพิ่มเติมหน้า 37) พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น นักเรียนไม่รู้สึกรำคาญหรือเบื่อขณะปฏิบัติกิจกรรม ส่งผลให้นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็วขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ บาร์ทเลต (Bartellette. 1991 : 15) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการคิดและทำกิจกรรมจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเรียนตลอดเวลา

3. วิธีสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบูรณาการทักษะทางภาษา การสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) เป็นการอ่านในรูปแบบบูรณาการทักษะทางภาษา โดยจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสนำทักษะทางภาษาในด้านต่างๆ ได้แก่ ฟัง พูด เขียน ร่วมกับการอ่านตลอดเวลาที่ทำกิจกรรมดังนี้

3.1 กิจกรรมในขั้นที่ 1 การถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) คำถามที่ผู้สอนใช้จะเป็นคำถามที่สอดคล้องกับเรื่องที่จะอ่านและเป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมในการหาความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในใบงาน กิจกรรมทั้ง 2 นี้ ทำให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมและแสดงความคิดเห็นร่วมกันจึง สามารถทำกิจกรรมสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว ดังผลปรากฏในการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ระยะ (รูปภาพประกอบ 1 หน้า 36) และการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ระยะ (รูปภาพประกอบ 2 หน้า 42) ที่พบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านการมีความเชื่อมั่นในตนเองสามารถสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ดีมาก

3.2 ในขั้นที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) และขั้นที่ 4 การทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Understanding the Text) นักเรียนจะต้องร่วมมือกันอ่านเพื่อหา

ความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้ ตลอดจนแสดงความคิดเห็นเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ในขณะทำกิจกรรมขั้นที่ 3 และ 4 นักเรียนจะมีการอภิปรายกันตลอดเวลา ดังผลปรากฏในการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ระยะ (รูปภาพประกอบ 1 หน้า 36) และการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ระยะ (รูปภาพประกอบ 2 หน้า 42) ที่พบว่านักเรียนสามารถหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ในงานจากพจนานุกรม และเลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ตลอดจนสามารถบอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ดีและดีมาก

3.3 ในขั้นที่ 5 การถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) และขั้นที่ 6 การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise & Paragraph) นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นพร้อมกับเขียนตอบในลักษณะที่เป็นภาษาของตนเอง พร้อมกับ สรุป วิเคราะห์ ตีความหมายของเรื่องที่อ่าน ดังผลปรากฏอยู่ในการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ (ดูตาราง 5 หน้า 35) และการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน (ดูตาราง 9 หน้า 41) ที่พบว่านักเรียนสามารถ สรุป ตีความหมาย และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ตลอดจนสามารถเรียงลำดับข้อความหรือเรื่องที่อ่านตามลำดับอนุเจต (Paragraph) ได้ดีและดีมาก

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านพร้อมกันโดยตลอดซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (กรมวิชาการ. 2541 : 150) ที่กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาต้องคัดเลือกเนื้อหาที่เอื้อต่อการบูรณาการทักษะภาษา 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ ตีความหมาย บอกรายละเอียดของข้อมูล ตลอดจนสามารถพัฒนาการเขียนสรุป เรียบเรียงเนื้อหาอย่างมีระบบและสามารถเขียนข้อความในระดับย่อหน้า (Paragraph) ได้ นอกจากนี้เกษม บำรุงเวช (2530 : 5) ยังกล่าวไว้ในงานวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) และวิธีการสอนตามคู่มือครูว่าการบูรณาการทักษะทางภาษาเข้าด้วยกันจะช่วยลดปัญหาความเบื่อหน่ายของผู้เรียนอย่างมาก เพราะนักเรียนได้มีโอกาสฝึกกิจกรรมและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

4. วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) เป็นวิธีสอนที่มีกิจกรรมที่สนุกสนาน ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข กระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม และเอื้อให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในด้านการใช้

ภาษาของตนเองให้สูงขึ้น ดังผลปรากฏชัดเจนในบันทึกเพิ่มเติมการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษ (ฉบับที่เพิ่มเติมหน้า 37) บันทึกเพิ่มเติมการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน (ฉบับที่เพิ่มเติมหน้า 43) ที่พบว่า นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน ชอบการสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) และมีความสุขในการเรียน

5. การสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ในขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (Understanding the Vocabulary) โดยการเปิดพจนานุกรม ช่วยทำให้นักเรียนมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันและทำให้เกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่าน การจับใจความสำคัญของเรื่องที่ได้ เพราะความรู้ด้านคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อที่จะใช้สื่อความหมายในด้านต่างๆ ดังผลปรากฏในการประเมินตนเองด้านการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ระยะ (รูปภาพประกอบ 1 หน้า 36) และการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ระยะ (รูปภาพประกอบ 2 หน้า 42) ที่พบว่านักเรียนสามารถเลือกความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน สรุปและตีความหมายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิตรวิทย์ โกวิทวาทิ (2514 : 59 – 62) ที่ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนที่มีความเข้าใจคำศัพท์สูงจะมีความเข้าใจในการอ่านสูงด้วย

ส่วนผลจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่พบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านความสามารถในการบอกใจความสำคัญน้อยกว่าด้านอื่นๆ นั้นอาจเป็นเพราะประสบการณ์ในการใช้ทักษะทางภาษาด้านการสรุปความและแปลความยังน้อย นักเรียนมีพื้นฐานไวยากรณ์ ด้านคำเชื่อมต่างๆ ไม่เพียงพอตลอดจนระยะเวลาในการทดลองจำกัด จึงทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านนี้น้อยกว่าด้านอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การสอนการอ่านโดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ในขั้นกิจกรรมการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนและเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise & Paragraph) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนบอกใจความสำคัญของอนุเจตนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียนด้วย โดยเฉพาะผู้เรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้นต้นๆ เช่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หรือ 2 ผู้สอนควรกำหนดประโยคที่ระบุใจความสำคัญไว้ในขั้นตอนการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วน (Jigsaw) ด้วย เพราะผู้เรียนอาจไม่สามารถเขียนประโยคบอกใจความสำคัญได้ด้วยตัวเอง

2. ในการสอนการอ่านโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ครูผู้สอนควรพิจารณาโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องแต่ละเรื่องว่าเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนหรือไม่ แล้วจึงนำมาสอนก่อนที่จะให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการอ่านเพื่อให้ นักเรียนสามารถตีความ สรุปความได้เร็วขึ้น และเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

3. ในการสอนการอ่านโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ควรใช้ห้องเรียนที่มีขนาดใหญ่ สามารถเคลื่อนที่อุปกรณ์ต่างๆ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ได้ง่าย เพื่อสะดวกในการจัดกิจกรรมกลุ่ม และควรจัดให้อยู่ห่างจากห้องเรียนอื่นๆ พอสมควร เพราะการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้ผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันตลอดเวลา จึงมักมีเสียงดังขณะปฏิบัติกิจกรรม

4. ผู้สอนควรจัดหาอุปกรณ์เพื่อความสะดวกในการเรียนการสอน เช่น พจนานุกรม และกระดากวสำหรับติดแถบประโยคสำรองไว้ เป็นต้น

5. ผู้สอนควรจัดคละนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันไว้ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อฝึกให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ

2. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์คอกซ์ (MIA) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน ฯลฯ เนื่องจากวิชาดังกล่าวเป็นวิชาที่ผู้สอนสามารถเน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาได้เช่นเดียวกัน

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางรจนา ชาญวิชิต
วันเดือนปีเกิด	23 กุมภาพันธ์ 2504
สถานที่เกิด	เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	14/1 หมู่ 5 ตำบลจุกกระเฉด อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24000
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2519	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนรังษีวิทยา
พ.ศ. 2521	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุนนทีรุทธARAMวิทยาคม
พ.ศ. 2525	ศษ.บ (วิชาเอกภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2547	ศศ.ม (วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ